NĂM THỨ NAM SỐ 1230

MỖI SỐ 0$06

CHÚA NHỰT 15 THỨ HAI 16 JUILLET 1934

HÃY DÙNG SỮA HIỆU SUCRE CONCRÉ NESTLÉ PARIS

Đuốc nhà nam

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOAN
72 Rue Legrandière — Dây thép nói số 6.96

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

LE SAI INDOCHINE N° 3447

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	13$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỖI THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

ĐẾN LÚC NÔNG-DÂN RA TIẾNG

Kỳ tuyển-cử này có vẻ cạnh-tranh: Tây tới 2 số; taco một số.

Không lẽ bày lâu chúng ta kêu gào về tình hình nguy-nan của nông-nghiệp xứ Nam-kỳ ta hoài, mà nay tới kỳ tuyển-cử Canh-nông, lại không có ý-kiến gì bày tỏ với nông-gia.

Mặc dầu xứ ta là xứ lấy nông-nghiệp làm căn-bổn, nhưng mấy năm vẻ trước cuộc tuyển-cử đại-biểu vào phòng Canh-nông đối với dư-luận không có ý nghĩa gì cả; rất đỗi hầu hết người ta không để ý tới những sự ai ra ứng cử và cũng không biết có cuộc tuyển-cử ấy vào ngày nào nữa. Cái hiện tượng đó bày lâu tới vẫn lấy làm khó hiểu. Chẳng phải người ngoài cuộc không chủ ý đến ở đã đành, cho tới chính những nông-gia điền-chủ cũng coi phòng Canh-nông là chuyện thường mới là. Mình làm nghề nông, có một cơ-quan đại-nghị có ảnh hưởng lợi-ích cho mình, chẳng nhiều cũng ít, thế mà mình không lưu-tâm chú ý là sao vậy ?

Có nhơn nói : « Người ta đến lúc khổ cực mới biết sự nào cần dùng » thiệt là câu nói có ý-nghĩa.

Nông-nghiệp ta trải mấy năm nay nguy nan suy kém, giờ người ta mới thấy cái quyền đại - nghị của nó cũng có làm chỗ, quan-hệ cần-dùng, không thể xem thường được. Chác hẳn ngày nay nhà nông ta đã tự biết mình rồi đó.

Lúc nào tới kỳ tuyển-cử Canh-nông, người ở đi bỏ thăm đã ít, mà người ra ứng cử cũng lợ là, nhưng năm nay cái tình trạng ấy đã đổi khác. Người đi bỏ thăm nay mai chưa biết đông hay vắng thế nào, chớ người ra ứng cử thì thấy có vẻ cạnh-tranh, phía tây và phía ta cũng vậy.

Phía tây có hai sổ : một là sổ Mariani, trong có một người Nam là ông kỷ-sư Lê-quang-Kim ; hai là sổ Caussin, cũng có một người Nam, là quan ba Phạm-công-Bình.

Thế là đại-biểu tây vào phòng nông-dân chỉ có 8 cái ghế, mà tới 16 người tranh nhau ngồi.

Quyền-lợi canh-nông của tây ở đây có khác hơn ta, vì ta chỉ cầy lúa thôi, chớ tây có trồng cao-su là cái phân số nhiều hơn, cho nên những người ứng cử trên đây, gồm có nhiều nhà trồng tia cao su trong đó.

Trong hai sổ đều có cái chương trình gần giống như nhau, đại khái là đòi sáp đặt công nợ, treo hết các cuộc tích biên phát mãi, bỏ thuế xuất cảng lúa gạo, cải-cách chế-độ tiền-tệ và thương chánh, trừ về đồng bạc cũ 27 gr. v. v...

Còn phía bên ta có một sổ gồm có mấy ông nghị-viên Canh-nông mãn - khóa, nhưng [năm nay không có ông Lê-quang-Liêm ra, tôi cho là một việc rất đáng tiếc, vì ông là bực lão thành và có lòng sốt sắng với nông-nghiệp, chắc ai cũng biết].

Mấy ông nghị-viên Canh-nông mãn khoá là quý ông Bình, Dược Bền, tuy không thấy tuyên bố chánh-kiến ra sao, nhưng mà lấy trước xét sau, thì ta dư biết mấy ông sẽ làm những việc yêu cầu cải cách như bấy lâu đã hiệp với Hội-đồng Quản-hạt và Tổng cuộc Liên đoàn, chớ không chi là. Các ông sẽ kế tiếp việc trước vậy.

Năm nay thêm một người ứng cử độc lập, thay mặt cho phái trung nông và tiểu-nông là M. Mai-tân-Phác, điền chủ ở Bêntre, một thanh-niên du-học bên Pháp về.

Theo sự nghe biết của tôi, thì ông nầy đối với điền-đô và tình-trạng nông-nghiệp, cũng có những ý-kiến yêu-cầu cải-cách như các ông kia. Vì chỗ-cần dùng thiếu sót của nông-nghiệp ta sao, chắc hẳn ai là nhà nông thì cũng ngó thấy và muốn sửa sang như nhau cả. Tuy nhiên, xem một bài của [illegible] chủ trong về việc sửa lại thuế điền cho hiệp lẽ công bằng và tình trạng nông-nghiệp xứ ta hiện thời. Tôi cho đó là một lẽ phải, một việc cần.

Ai là gì thuê ruộng của nông-gia bây giờ, trong mười phần chưa nạp được hai ba, chỉ vì lúa gạo đã ha giá mà thuế mà vẫn y như xưa, thành ra chánh lệch nhau quá, nông - gia lo chạy không kham chớ gì. Vậy thì chế - độ thuế điền cần duyệt - định lại là việc rất phải ; ai không nhìn nhận, ai không trông mong như thế.

Cách mấy bữa trước, tôi đã có bài chỉ tỏ ra môn thuế huê-lợi ở các xứ văn-minh như nước Pháp ta, so sánh với môn thuế điền ở xứ ta, thì nông dân xứ ta phải gánh vác quá sức của họ nhiều lắm. Nhứt là hạng trung-nông và tiểu nông ; lúc nầy huê - lợi của họ đã ít, nghĩa là lúa gạo đã sụt giá đi, mà sự gánh vác thuế vụ mất hết tới 33.. của họ, chớ không như ở bên Pháp, với cớ huê-lợi đã chỉ trả thuế hết từ 5% đến 10%, mà thôi.

Nay giờ tôi nói đông dài, hình như lạc đề, nhưng kỳ thiệt câu chuyện vẫn ở trong vòng canh-nông ; và chủ ý tôi muốn đi vòng quanh cái những người ra ứng cử để lược-quan ý-kiến của họ ra thế nào ?

Nay mai tới ngày đầu-phiếu ; sự lựa chọn là cái quyền tự-do của hai ngàn mấy cử-tri, chẳng ai nên can thiệp tới, nhưng tôi có điều muốn nói, là kỳ tuyển cử nầy chính tức nông gia ta bị nghèo khổ bấy lâu, đến nay phải ra tiếng đây, vậy thì cử-tri cần đi làm phận-sự mình cho đông đủ trọn vẹn. Nếu bầy lâu mình than van kêu gào no kia, nay được tỏ bày chỗ bất mãn của mình ra, đó ở cái quyền đầu phiếu, mà mình lo là, thì sao người ta khỏi cho mình là vô tình với chính mình cho được. Một dân đã đến cái cảnh khổ của mình mà cũng vô tâm, như là không biết không kể, vậy thì cảnh khổ đó làm sao trông mong đi qua đăng chứ !

N. K. P.

BẮT ĐẶNG TÊN ĂN CẮP ĐỒ VÀNG VIỆN BẢO-TÀNG Ở NAM-VANG

Vẻ việc viện Bảo-tàng Albert Sarraut ở Nam-vang bị mất trộm chúng tôi đã cho chư độc giả hay rồi.

Nay có tin nói sở mật - thám Nam-vang bắt được tên gian-phi đã ăn trộm những đồ nữ trang cổ tại viện bảo tàng Albert Sarraut và nó đã thú nhận rằng nó vẫn giấu tại một nơi.

Mầy viên thanh tra mật-thám đắt nó đến ở chỗ giấu đồ, bảo dào lên, thì quả nhiên còn đủ cả mọi món đồ đã bị mất.

Hòa-ước miền đông Au-châu

HỒNG - MAO CỨNG TÍNH RỒI HAI NHÀ ĐỘC-TÀI MUSSOLINI VÀ HITLER DỰ VÀO HÒA - ƯỚC NẦY

Pháp và Hồng-mao đã thuận nhau về việc lập hoà-ước miền đông Âu-châu. Hiện nay, chánh-phủ Hồng-mao đang lo mời rủ các nước hiệp nhau dự vào cuộc lập hoà ước nầy, vì thế nên người ta sẽ kỳ nhiều cái hoà ước địa-phương.

Hồng-mao lại tính thương-thuyết với Mussolini và Hitler, xin hai vị ấy dự phần vào thứ hoà-ước Locarno thứ hai. Dư-luận cho cuộc thương thuyết nầy bắt thành, nhứt là Hitler chắc sẽ từ chối vì Hồng-mao vào Pháp không nghích với sự Nga và chưn bội [illegible]

MỞ CỬA HAY ĐÓNG ?

Người ta nói rằng đói lắm, nào độ 150 năm trở về trước, năm châu bốn biển, còn ở trong vòng, « bế quan tỏa cảng », nghĩa là xứ nào cũng đóng chặt quan ải, khoá kỹ bến tàu. Không giao thông buôn bán gì với nhau hết ; Lúc bấy giờ nhà ai thì nấu lo, không biết chi việc hàng xóm.

Ấy là thời-kỳ thế giới đóng cửa (PORTE FERMÉE).

Sự thiệt trong cái thời kỳ gọi là đóng cửa đây cũng có người xứ nầy lén lút qua buôn bán ở xứ kia nhất là người Tây-phương đi sang Đông-phương, tức như hồi đời vua Lê nước ta, đã có người Hòa lan, người Bồ đào nha, người Nhựt v.v... qua lập tiệm buôn bán ở Phố-Hiến na ở Hội-an rồi. Song ta nên biết sự giao thông mậu dịch đó đã chỉ là một sự hiếm hoi mà thôi.

Chỉ có từ cuối thế kỷ 18 trở đi thế giới mới thật là bắt đầu khai thông giao dịch ; cho đến ngày nay thì khỏi phải nói nữa : năm châu họp cho bốn bể, bốn chưng nhà, không còn xứ nào trên mặt đất nầy mà lại không phải là chỗ tụ họp của người từ xứ, không phải hàng nào không phải là tiệm bách-hóa.

Bây giờ thiết có thể gọi là thời kỳ thế giới mở cửa (PORTE OUVERTE). Cửa mở mà chẳng phải mở hờ đâu, mở tung mở rộng ra lắm. Có xứ nào không muốn mở cửa thì cũng có người lôi họ phá tung ra mà vô, chớ không sao đóng giữ được.

Trong cuộc văn-quốc giao-tế ngày nay, nước nào cũng lấy mấy tiếng « mở cửa » làm khẩu hiệu. Thứ nhứt là mấy nước hùng cường đi chiếm cứ được một lãnh thổ hay một thuộc địa nào, muốn cho nước khác khỏi ghen tương khó đặt, thì họ cũng lấy sự « mở cửa » làm mỹ-ý cho. Vì dụ như Nhựt-bổn chiếm cứ Mãn-châu đó.

Đối với Ấn Mỹ, chủ Nhựt vẫn nói : — Tôi để cho ngỏ Mãn châu mở rộng đó, xin mời các ông vô buôn bán tự do.

Cứ nghe lời tuyên bố của các nước đối với nhau, thì ta có thể trông rằng ngày nay năm châu bốn biển, nước nào cũng để cửa mở ngày đêm và sẵn lòng đón rước thiên hạ ra vô, chớ không ai ngăn cản ai hết.

Song đời nay trên trường ngoại giao và kinh tế, lý-thuyết một đường mà thiết hành một ngã ; ta thử ngó ngay xét kỹ, sẽ thấy các nước họ nói họ mở cửa cho ai muốn ra vô tự ý, nhưng mà sự thiệt là họ đóng cửa để cản ngăn một cách khôn ngoan quá quyệt.

Cái chìa khóa họ hình đã họ đóng cửa, ấy là thuế đoan. Tế ra miệng họ nói ngon lành rằng : « Tôi mở cửa rộng rãi », mà thiệt thì tay họ rầm cái chìa khóa thuế đoan mà đóng lại.

Nhơn vì nước nào cũng lo bảo hộ hóa vật của mình và sợ người ta đem hóa vật người lo đến tranh đành rồi thì nhau mà bày ra thế đoan nặng, có cái mục đích quan hệ hơn hết, là ngăn cản những sản vật canh tranh phá giá ở ngoài đem vào. Người ta đã gọi là trận giặc ta rịp (GUERRE DES TARIFS). Rốt cuộc lại, giặc gia được lợi đâu không biết chỉ biết nhơn dân là hàng mua sắm phải chịu mắc mỏ, đến đổi những đồ cần xử khác vừa tốt vừa rẻ mà mình cũng không được dùng.

Giữa lúc khủng - hoảng như mấy năm nay người ta càng đóng cửa chặt hơn nữa. Cái đã thấy có hai cho hạng người mua sắm, vì họ đã hiểm hoi đồng tiền mà cần dùng món chi cũng phải mua mắc. Nếu thiên hạ đứng nói mở cửa ở lỗ miệng rồi đóng cửa bằng thuế đoan, mà mở cửa đích tự do thì có lẽ cho đám dân bần cùng biết mấy. Thiếu gì xứ trong thiên hạ bây giờ biết đó Nhựt bản cũng biết nữa. Thiếu gì xứ trong đến 2 xu vô... mà không được dùng có phải là tự cái chánh sách đóng cửa làm hại hay không ?

NAM-CHÚC.

Mưa lựu đỉ dội ở Nhựt

Có 60 người chết

Cách mấy bữa rày ở Nhựt có những trận mưa rất dữ dội làm cho nước dâng lên tràn ngập ở mấy vùng gần Ishillawa và Fukian. Có mấy trăm mẫu đất và nhiều sở làm ruộng bị phá tan nát.

Trong mấy trận lụt đó, có chừng 60 người bị chết đưm [illegible]

MỘT CÁCH TRANH CỬ ĐẶC - BIỆT

Cầu cứu với quan

Vì chan chứa cái tâm lòng tin cậy của anh em thúc biểu, để phản-kháng cái cách lợi dụng quyền thế của một vài ông Hội Đồng mần khóa ở Cholon nên tôi phải hiệp cùng ba ông bạn đồng chí ra tranh-cử ngày 22 Juillet tới đây, để cho các vị cử-tri trưng bày ý-kiến ra cùng chánh - phủ. Chẳng biết trong lương tâm một ít ông nghị-viên mần khóa có gì bức rức mà chống đám tiến cử-tri một cách dằng hoàn chánh thức, để lo vận động một cách mù ám cho hoàn kỳ tuyển-cử lại, kéo thêm hạng cho các ông thêm một ít tháng nữa.

Cách vận-động vậy tuy là khá ở, không chút lòng gì hiết đến cử-tri, nhưng rồi người có độ lượng rộng rãi cũng còn chấm chê cho cái hạng bình nhơn hậu hỏi mà còn tiếc sự nghiệp đời muôn gương để sống thêm một chút lác nữa.

Ngày tuyển cử sắp đến mà tin cho kéo dài khóa hội-đồng của các ông mãng hạng lại, không thấy ra, nên có một hạng người giở ra cách tranh cử cốn hèn nhát nhiều hơn nữa. Trong sổ « Impartial » ra ngày 12 Juillet, có người đưa đến một bức thơ không kỳ tên để mét thót với chánh phủ một cách vô lối ráng tôi không có đủ quyền lãnh chức nghị viên ở các Hội-đồng.

Tôi liền cậy báo *Impartial* đăng một bức thơ để giải cái lý thuyết sai lầm của chàng nhác gan kín rồi, nhưng tôi không thể chăng lỗ giác ra cái cách vận động hèn yếu ấy với cử tri ở Chợ-lớn.

Nên đã công nhận, thì thì cái địa vị thiệt tình « thay mặt » cho dân, tức là « tôn cảng mà không lợi » thì có gì đâu mà phải dùng đến cách lèn yếu, để cạnh tranh cái là danh một mối quyền lợi gì khác vậy !

Nếu tay nhau mà đến trước cử tri, rồi mỗi người tự bày cái hay cái xấu ra, thì chẳng ai [illegible]

Quan thông-đốc Pagès đi viếng hạt Bentre

Bữa thứ năm 12 Juillet, quan Thông-đốc Nam-kỳ, ông Pagès hiệp cùng viên chức và các đại biểu Tây Nam từ giả Saigon lúc 5 giờ sáng, để đi viếng hạt Bentre. Luôn dịp ngài dự cuộc lễ khánh thành cái hàng giữ nước mạn mới làm xong ở Batri. Cuộc lễ tiếp rước quan Thông-đốc có vẻ nghiêm trọng lắm. Cũng trong dịp đi ngài lại gần Bắc-liêu-bội tỉnh cho quan chủ quận Bốc-phủ Lê-minh-Tiên. Quan Thông-đốc có sức đó hỏi ý kiến nhiều ông già tuổi tác để biết rõ chỗ cần dùng của dân sự trong hạt. Trưa lại ngài về dinh quan chủ tỉnh dùng cơm và nghỉ ngơi. Đến 3 giờ chiều ngài đi viếng quận Mỏ-cày, tối lại mới trở về Saigon.

Số báo tới, có bài ký thuật rõ cuộc hành trình nầy.

Nghỉ lễ

NHƠN LỄ CHÁNH CHUNG 14 Juillet, nhơn - BÁO NGHỈ MỘT NGÀY THỨ BẢY.

SỐ BÁO TỚI SẮNG THỨ HAI PHÁT HÀNH ĐỂ NGÀY THỨ BA. 17 JUILLET 1934

cái khéo của mình cho cử tri lựa chọn thì phải là đúng đang hơn chăng ?

Đâu nầy tranh-cử gì mà có giở cái người kín, mà thứ hết thảy : « Bầm quan lớn, tôi tranh cử sự thật bai, vì người ta đã gạm cái cách hành vi của tôi rồi. Vậy nhờ quan lớn kiểm cách nào cho người ta tranh với tôi không tranh đang đã tôi giữ lại cái địa vị « bình vực dân » kiếm lại nầy một ít nam nữa. Tranh cử mà đến dùng tự cách mét thót kia, thật tôi không hiểu người tranh cử vì « dân » hay vì chơi. Tôi xin để cho cử tri phán đoán dùm cái cử chỉ nhỏ mọn nầy.

NGUYỄN-VĂN-SÂM

Cuộc diễn-thuyết của ông Marinetti tại phòng Canh-ônng

Cải cách chế-độ tuyển-cử phòng Thương mãi — Vấn-đề tiền-tệ, gạo, lúa mì, thuế tiêu-thụ — Bỏ thuế gạo xuất cảng

Nhơn dịp ông Marinetti, đại-biểu Cao-miên ở Thượng-hội-đồng thuộc - địa về Pháp nghỉ mới trở qua, Tổng-cuộc Liên-đoàn mới ông ra bày tỏ về công việc của ông đã làm ở Paris. Hồi hôm thứ năm ông đã diễn-thuyết tại phòng Canh-Nông. Có trên 30 người đến dự thính.

Đúng 9 giờ rưỡi, điền-giả khởi sự nói về những điều mình nghe biết khi ở Paris, mà có quan-hệ tới Nam-kỳ. Trước hết, ông nói hiện ở hội thuộc-địa, người ta đang lo xét về dự-thảo cải-cách chế-độ tuyển-cử nghị-viên thương mãi Saigon. Ông lo ngại cho việc nầy có thiệt hại cho những tiểu-thương-gia. Nhưng khoản nầy, ông Gèneau cãi lại, nói khi ở Paris, ông có nghe biết và không có hại gì.

Bây giờ thính giả hỏi ông Madon, ông Madon cắt nghĩa rằng theo dự thảo ấy, thì có ba hạng người được tuyển cử : 1° có bài sanh ý từ 3.000 $ tới 1.000 $; 2° có bài sanh ý từ 1.000$ tới 100$; 3° có bài sanh ý từ 100 $ tới 50$

Ông Madon tuyên - bố rằng phòng thương-mãi định xin sao cho những tiểu thương-gia Annam có đóng bài sanh ý là được dự bỏ thăm, chớ không phải đợi tới có đóng 50p. mới có quyền.

Cải cách như vậy, khỏi lo sợ thày mặt công - ty nào đem một số ra dự tuyển cử, rồi đắc-cử, thì phòng Thương-mãi về họ.

cắt-vân lôi-thôi, thành ra ông phải nói qua *thuế gạo*. Vấn-đề nầy, ông kể công việc ích lợi ông đã làm, nhưng thinh - giả đã biết trước, nên bàn cãi lôi thôi lắm. Ông Marinetti còn nói về thuế tiêu-thụ gạo, các nhà tiêu-thụ ở Pháp trả, mà gạo khỏi thuế xuất-cảng ở đây, v.v...

Cuộc diễn-thuyết nầy, ông Marinetti không thể nói hết được như ý ông đã nghĩ. Đến 11 giờ rưỡi khuya mới giải-tán, lâu như vậy, là vì ông Sarreau, Dechevrotière, Pargoire, Cancellieri, Labasthe, Gèneau, mỗi người đều đem ý riêng của mình mà bày tỏ ra.

Chúng tôi sẽ thuật thiệt kỹ hơn ở số báo tới.

Tòa Nội-các DOUMERGUE nghỉ hè

Lễ kỷ-niệm 14 Juillet nầy xong rồi thì phần đông các ông lớn trong tòa Nội-các Doumergue sẽ đi nghỉ hè tức thì.

Tổng thống Le Brun cuối tháng nầy sẽ đi về nghỉ tại quê nhà ở Mercy-le-Haut gần thành Metz.

Đến 16 Juillet đây thì Thứ-trưởng Doumergue sẽ đọc một bài diễn-văn rất dài và rất quan hệ để nói đại-khái về tình hình chánh-trị nước Pháp hiện giờ và kỹ-thuật lại những công việc mà tòa Nội-các đã làm trong năm tháng [illegible]

RUỒI CHẾT VÌ MẬT

CÁCH LƯỜNG GẠT BẰNG QUẢNG-CÁO KIẾM NGƯỜI LÀM

Đời càng ngày càng khôn-ngoan cuộc sinh-hoạt của con người cũng vì thế mà sanh ra khó khăn eo hẹp nên chi ai đặt chơn trên quả địa-cầu nầy cũng phải mưu-cách làm ăn gì để tranh đành mà sống mới được.

Trong số người phân-đấu để mà sống đây, có kẻ thì chơn chất thật thà, mà cũng có làm kẻ dùng những chước qui mưu mà, hay thừa nước đục thả câu cho mình béo.

Đừng nói chu xa, ngay như ở xứ mình đây ai lại không nghe có những vụ lường gạt bội-tín xảy ra thường lắm. Cách lường gạt hay giỏ cũng theo trào lưu văn minh, lường gạt bằng quảng-cáo nghĩa là bon gian-hùng cứ đăng quảng-cáo lên mà bảo chương kêu người hùn hay là kiếm người giúp việc có đồng thế chưn đăng bắc lột cho đó.

Coi như chuyện thằng điêm lường gạt đại - gia bên Pháp là Stavisky đó thì biết. Cái thằng học không đầy là nó mà nhờ cách lường gạt khéo khôn, trong tay ra vào kể có mấy trăm triệu, đến đó nhiều người tai - ương mất lớn chỉ vì ham lợi mà trở nên là tay chưn bộ hạ của nó mới ghê.

Hạng người như Stavisky đó khó mà bắt chước cho được, nhưng mà những bộm đăng làm bao-trò của nó thì ở đời nầy thiếu gì. Bọn nầy rủ thêu tám-lý của quốn chúng trong lúc kinh - tế không hoảng nầy ra thế nào, nhờ vậy mà chúng nó thả hưởi cứ nào xuống nước là có cá mắc vào đó.

Vì hiểu rõ cái tâm-lý của người ta như vậy, vì có kẻ ham cái danh-tự làm thầy, mới có những sự xảy ra trước tung-tính về tội lường gạt và bội-tín đó.

Những sự lường gạt mới nầy phần nhiều đều gây bởi những cái quảng cáo ngọt như mật, chắc như bắp kia đang trên bao-chương.

Báo-giới ở xứ mình đây cũng như ở các nước khác nhứt là ở Pháp mới khi có ai đến nhờ đăng quảng-cáo sao thì hay vậy, chớ ai chịu mất công đo xét đến cuộc hành-vi cùng là tánh hạnh của kẻ mướn đăng đó làm gì.

Những kẻ lường gạt hiểu rõ chỗ nầy lắm, nên chúng dám lieu lổ ra ít đồng tiền để lo rao, cho được thâu vô những số to-tác.

Đây tôi xin thuật lại chuyện bon gian hùng lường gạt một số tiền của hai vợ chồng con kia ở bên Pháp vừa rồi. Độc-giả xem thì biết mánh lới của bon gian-manh lợi-hại là đường nào.

Một người Pháp nọ ở nhà quê tên R... vừa mới cưới vợ, nên lo kiếm việc làm ăn để vững vàng con đường tương-lai. Sở tiên hai bên hiệp lại thì được cả thảy là hai chục ngàn quan.

Hai vợ chồng bàn tính với nhau phải dùng số tiền ấy làm việc gì cho tốt lợi để mà sống. Người vợ thì tính buôn bán, còn người chồng thì đang đu dự dự biết nên đi con đường nào.

Một hôm, người chồng xem quảng-cáo trong một tờ báo nọ thấy một sở kia có cần dùng nhiều người quản-lý cho hãng buôn, nhà chợ bông, hàng bông khá có cho ở, có tiền hoa-hồng, chỉ phải đóng một một số tiền thế-chưn và có bảo-kiết chắc chắn là được.

Ai đọc cái tin ấy, giữa lúc mình muốn tìm việc làm lại không ham. Anh chồng nói đây liền cho chị vợ hay rồi cùng nhau đi đến sở ấy đặng bàn tính công việc.

[illegible] nhanh mấy người nhà quê, thật là của trời cho quân gian dục khoét.

Cách bau-tri trong sở nầy xem đang-hoàng lắm ai trông vô cũng phải cho là một chỗ làm việc lắt đầu không hết cùng chuyen. Mấy đanh chữ kêu vang tai tiếng chưông điển thoại nghe qua không ngớt, người giúp việc nhu-nhàn rộ-rộ lo ra sở nầy làm công cuộc lớn lao làm vậy.

Ông chủ sở, sau khi nghe cặp vợ chồng thanh niên ta bay tỏ muốn kiếm công chuyen làm ăn, thì ông M... đem ngay ba tấc lưỡi ra mà đổ ngọt hai cục mối ngon của Jão.

Lão nói như chi no con tiem buôn bán thì đang làm vì chi được duyên nhi rất thu-ngọt để chuộng mối hàng. Rồi thì đang để cho người của chuyen, lão M... liền kêu người đem ra một cái xe hơi thật bảnh mời vợ chồng anh kia đi xem lão, để viếng một hãng buôn ở ngoài kinh-đô Paris nay mai đây có khuyết một viên quản-lý.

Cách đu dỏ người ta, mà manh lớn khôn ngoan như vậy thường khó có ai không mang vào được. Hai vợ chồng xem tiem buôn rất đỗ sộ, thì trong lòng lấy làm khoan lắm, liền nói với ông chủ M. rằng như thế thì được. Chàng xin đăng thế chưn làm quản-lý.

Lão-M. hứa với vợ chồng bay về yên-trí để lão lo liệu cho, hễ xong thì báo tin cho hay liền.

Hai vợ chồng trở về nhà thông tin mừng cho cha mẹ hai bên hay.

Làm ngày sau vợ chồng anh ta tiếp đang tin của ông M. cho hay rằng, vụ đó bắt thanh vì người quản-lý chưa thôi. Trong bức thơ ấy ông M. còn hứa kiếm chỗ khác cũng tương-đương như vậy cho vợ chồng anh.

Đã trót đeo đai, thì phải theo đuôi, hai vợ chồng tin cậy lão M. giúp luôn cho trọn công chuyen. Chuyen nầy anh chồng để vợ ở nhà mà đi một mình lên sở ông M. đang đợi lãnh việc. Trong tam ngày nữa hết cho nầy tới chỗ kia lão mà hẹn coi đoi gần xong thì có chuyen trở ngăn mà phải bỏng như lần trước.

Một buổi sáng nọ anh R... cùng tới sở ông M... định hỏi rõ lẫn cùi cùng rồi sẽ đi nơi khác. Lần nầy anh gặp người ông M... rất vui vẻ và cho anh hay rằng sẽ có một chỗ trống ở một rạp hát bong no gần Paris.

K. T. Thuật

(Coi qua trương nầy)

Toà Nội-các ở nước Áo cũng bị thay đổi

Chiều hôm 14 Juillet, thủ-tướng nước Áo là M. Dollfuss đã đưa đơn của Nội-các toàn thể từ chức lên trình ông-thống Mikas.

Bối chính ông Dollfuss lại đứng ra lập nội-các mới mà ông tự giữ lấy ghế Thủ-tướng, kiêm thượng thơ bộ ngoại-giao, bộ công-an (*Sûreté Nationale*) và bộ quốc-phòng (*Défense Nationale*) nữa.

Còn phó tể-tướng thì là hoàng tử Starhenberg và thượng-thơ liên bang là tham mưu Fey.

Sở dĩ ông Dollfuss thay đổi toà Nội-các như vậy, là ông cốt để nắm giữ trong tay mình tất cả những quyền hành quan hệ trong nước, nhứt là cái quyền giữ cuộc trị an trong nước.

Ông Leuret Đốc-học trường PAUL DOUMER là người đã lão [illegible]

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

Đừng nên dụ dự nữa : nhà thể thao muốn cho tinh thần chân phát, người đạt nhược muốn trở nên tráng kiện, đàn bà dưỡng kinh nguyệt không đúng, muốn cho tốt lại, thì hãy dùng ngay thuốc bổ

Huyết Trung Bửu

Của nhà thuốc ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG
N°21 Boulevard Tổng-đốc-Phương — CHOLON

KIẾM VIỆC LÀM

Người thạo việc lâu năm, đáng tin cậy : muốn kiếm sở làm giữ tiền, thâu tiền hoặc thay mặt cho một cuộc làm ăn.

Chịu thế chứng bằng tiền 800 $ hoặc bằng bằng khoán 1000 $. Do nơi tòa báo.

CẦM TẠ TIÊN - SANH

Diệp-Nhuệ-Hùng

215 Rue des Marins Cholon 215

Tôi đau trĩ trên 10 năm uống thuốc nhiều thầy song vô hiệu. May gặp tiên Diệp - Nhuệ - Hùng cho thuốc có mười mấy ngày mà lành bịnh. Tôi hết sức cảm tạ tiên sanh và giới thiệu cho đồng-bào.

NGUYỄN - VĂN - ĐỆ

CÁC NHÀ TRỒNG MÍA, CÁC NHÀ TRỒNG CAO-SU VÀ CÁC CHỦ ĐIỀN NÊN CHÚ Ý

Muốn cho lúa tốt, được nhiều hột, cho mía được lớn cây nhiều nước, muốn cho cao su tốt cây, nhiều mủ, thì xin dùng cặng Sa-mà bổ đất. Cặng nầy làm cho đất hạ phèn và tốt hơn vì trong cặng có nhiều chất rất ích lợi cho sự sống của cây cối. Muốn hỏi đều chi xin do nơi :

Hãng Savon VIỆT-NAM
40 Quai du Cambodge Cholon

Xin để ý

Tiệm may TÂN-TÍN-THÀNH 80 Bd de la somme Saigon, đặng nhiều quí khách công nhận là một tiệm may khéo khít, dây nẩy, xin tới tài của M. Nguyễn-văn-Tính cả.

NGÔ-KIẾN-THANH
Y-sanh
Chuyên khoa bịnh trĩ và các bịnh tại hậu-môn.
Rue des Landes - Ruelle n° 26
Compartiment N° 1 Cholon

NHÀ TRỒNG RĂNG
Nhan-văn-Nhiều
SPÉCIALISTE DE PROTHÈSE DENTAIRE
Chuyên trị răng đau và hàng lại.
Trồng răng hàm caoutchouc hàm vàng, răng cốt, (pivet) và răng cẩu.
Học-sanh tính giá riêng.
62, Boulevard Bonnard SAIGON

CABINET DENTAIRE
MADAME
Hamon-Corbineau
& E. P. Veisse
de 7 à 12 de 2 1/2 à 7
266 rue Pellerin Tél. 916

MUỐN BÁN
Xe FORD torpédo còn mới, có bình accus và đèn, nước sơn mới. Giá rẻ. Hỏi tại 110, đường Catinat. Saigon

ĐỪNG LẤY LÀM LẠ
NHÀ BÓNG SÁNH
P.Nguyen-văn-Châu
Dời lại số 220 cặng con đường Galliéni Saigon gần bến đường Nguyễn-tấn-Nghiệm.

PHỐ
Mới sửa lại, rộng rãi và sạch sẽ giá thiệt rẻ từ 18 $ sắp lên.
Xin đến nơi nhà hội Vạn-quốc Tiết-kiệm số 20 đường Chaigneau Saigon

Saigon

Thử ba tới, tòa thượng thẩm tuyên án vụ xe Saintos-Desbordes

Ngày xe hơi ở Bình lợi nầy, đả làm cho tốn bao nhiêu giấy mực, nhọc lòng tòa án, thế mà nay cũng chưa giải quyết được. Ngay sau khi tòa Thượng thẩm đã tận nơi xem xét, thì hôm thứ ba, tòa họp xử. Nhưng hai bên đều có trạng sư, nên cải nhau lâu lắm. Bên Nguyễn trạng sư trình lý kết luận nên tòa hoãn cho một ngày. Chiều thứ tư đường 4 giờ rưỡi Trạng sư bên bị lại viện đã lý lẽ để bình vực cho thân chủ, thành ra tòa định 7 ngày nữa mới tuyên án.

Cholon

Chương trình cuộc lễ Chánh chung

5 giờ sáng.— Đua xe máy, khởi chạy từ đường Charles Thomson, bên ga Mytho, chạy theo đường de la Marne, có Phà-lâm, đường Địa hạt số 10 ngang Bảnhôm, Đức - Hòa, Lộc-giang, đường Địa hạt số 6, đường Quán hạt số 1, ngang Trăng - Bàng, Củ chi, Tân-phú, Thâm-Lương, Bà quẹo, Chí-Hòa, đường Địa hạt số 22 về đến đường Maréchal Foch, trước Stade Renault, là mức ăn thua.

8 giờ rưỡi — Mùa lân có đi quyền.

9 giờ—Tại sân Renault, có nhiều cuộc chơi, như nhảy bao chạy đua v... v....

3 giờ rưỡi đến 4 giờ rưỡi.— Đua chạy mau, chạy 110 thước.

Học trò các trường Cholon chạy đua.

4 giờ rưỡi tới 5 giờ rưỡi.— Đá banh, hội Police sport đá với Club Athlétique Phàlâm, lãnh cúp của Thành-phố Cholon.

6 giờ.— Trao cúp cho hội nào thắng Phát phần thưởng cho những người đua xe máy giỏi.

6 giờ rưỡi.— Mùa lân.

9 giờ tối.— Đốt pháo bông tại đường Gaudot.

Trọn ngày 14 Juillet tại sân Renault có các cuộc chơi, như đã nói trên đây, công chúng đó coi thong thả không trả tiền gì hết.

Gây chuyện đá banh

Đứa nhỏ Nguyễn-ngọc-Tế, mới 13 tuổi, cùng anh em bạn học đá banh chơi trước sân trường Km-Cầi.

Trong lúc chơi đùa, Nguyễn ngọc Tế bị đức nhỏ khác đá nhào ông chưn rồi quỵ xuống đất đến gãy xương.

Lập tức người ta cho chở Nguyễn-ngọc-Tế vào nhà thương Cho rẫy cứu chữa.

Luc-Tinh

GIADINH

Ở Phú-nhuận có bán thịt heo có gạo

Mấy hôm nay nghe nói là bạn môn thịt heo có bán thịt heo có gạo, mà nhứt là bạn đội bịt đi bán dạo trong làng xóm.

Bon khách trú ấy để thịt heo có gạo ở dưới rồi lấy thịt sở thú ở khám xét rồi để lên trên, nên ít người biết, chàng nó bán rất rẻ.

Thịt heo có gạo là heo có bịnh, ăn vào người ta làm sao tránh khỏi có bịnh được. Vậy xin nhà chuyên trách nên để ý đến việc nầy.

BENTRE

Vụ Hồ-phước-Mưu

Số tòa ngày 14-10 1933, M. Hồ-phước Mưu chủ tiệm vàng lại chữa thành Ventre bị kẻ tiểu nhơn rơi thơ nặc danh về sự mua một chiếc vòng hột xoàn. Nhưng bữa 8-1-34 ra tòa Mỹ ho xét xử, tòa thấy rõ là một chuyện mu ơn gian cáo, nên chi M. Mưu được thả bổng, không bị phạt vụ hay xử treo gì hết.

Thế mà gần đây có cái dư-luận thù nghịch đi phao đồn lên rằng M. Mưu bị xử tù treo, thật rõ ràng kẻ tiểu nhơn mưu hại người ta không được rõ bàn đều no tiếng kia có bằng. Thật cái thói thơ rơi và đồn bậy ở xứ ta có thường không biết bao giờ trừ hết đi được. — M —

SADEC

Ăn cướp mặc đồ lính

Hôm vừa rồi, tại xóm Nha-Mân, có xảy ra một vụ cướp.

Một người chở một ghe trâu ra chợ Ba xuyên bán rồi về. Đến xóm Nha-Mân, người ghe lại nghỉ, thì thình lình có một chiếc ghe ở trong chạy ra, trên ấy có 3 người mặc đồ lính tuần cảnh, bước qua ghe người buôn trâu, biểu trình giấy thủ thân.

Ngờ là lính dồn Nha Mân ở cách đó độ 2 ngàn Thước. Nhưng chẳng không lấy giấy thuế, mà đập lại trói người buôn trâu, rồi biểu chỉ cất bạc.

Bấy giờ người buôn trâu mới biết là ăn cướp giả lính, nhưng đã trễ rồi vì phải chỉ cho cất của cho chúng nó lấy.

Sáng người buôn trâu mới tới bót tuần, thì đã kiếm bắt được quân ăn cướp ấy tại làng Tân an Đông. Ấy là ta tên Nhơn, Sanh và Nhuc với một khẩu súng.

CANTHO

Tiếng dân than phiền

Tỉnh Cantho hồi ông chánh Bruel ngài có ở mướn cho nó trỏ nên xin đẹp.

Nhưng kể từ ngày ông Bruel đổi đi tới giờ ei quan khác lại hề cho ngài vì mục đích tiết-kiệm ở bớt thết hoặc ngưng cất các công việc khai phá thành phố đi. Cũng bởi cái lẽ ấy mà con đường Galliéni prolongé hồi trước ông Bruel đang đắp (nhờ cái chánh sách nầy mà ông đã cứu vớt được hằng có trăm người đang ngồi-nghèo có là bữa hôi hám ;— đáng khen thay ! đành phải bỏ dở.

Mấy lắc mưa trời mưa đường ấy nỗi sình lầy dơ-dáy qua ; vậy xin chánh phủ xuất ra một số tiền công mà để làm việc trải đá nầy. Người ta công than phiền rằng con đường chưa trải đá, xe thường chưa vô tới miệt nầy nên người ta không làm cầu mà bị sở tuần cảnh phạt, oan quá. Xin quan trên xét lại cho.

Ký-Vong

Trung-ky

VINH

Con bất hiếu
Tên An đánh mẹ hai lần bị tòa kêu án 7 năm khổ-sai

Bà Bùi thị-Tiu ở làng Xuân Thinh, huyện Nam-đàn (Vinh) có chồng đã lâu, chỉ ở vậy mà buôn bán cày cấy nuôi con. Chồng con trai lớn ấy lên 8 tuổi ; bà lo lắm ăn đến nay, nhà cửa kho, vườn được bộ, được ruộng.

Thấy nay tên Phan-An. Tưởng là tốn lên làm gì giúp đỡ mẹ, không để no say sưa ngày ngày, bài bạc, đỉ điếm, cứ đi về lấy tiền của mẹ nó, xài phá sạch hết.

Bà Tiu có giấu được một cái sao-lục 5 sào ruộng. Phan An hỏi để lấy đem bán. Bà không đưa, nó tra khảo đánh bà đến chết giấc.

Người hàng xóm hay đi báo An bị điệu lên quan, thì bà đưa ra tòa An trước kia có bị án 3 năm tù vì đánh mẹ, nay thì phạm. Tòa Nam-án kêu 7 năm khổ sai.

Đứa con ngỗ nghịch bất hiếu như thế, những phải án 7 năm không gì làm đáng tội.

Hãy làm cho tóc trở nên tốt đen ngời và không rụng

Đã bà annam đẹp nhờ dầu tóc. Tóc mà coi cụt, hoặc vàng oe và không lang hi lam cho mất cái vẻ đẹp sai cái bổn sắc của đàn bà á đông đi.

Nhiều cô đẹp có tiếng ở Saigon còn phải nhận rằng, nếu đã cho tóc mọc tự nhiên không vaseline thì với cái phong tỏa xứ nầy, ắc sẽ bị khó khăn đến cơn phải một mình đau, thì tóc sẽ rụng mau lắm.

Đến khi ấy, biết lỗi mình mình không chịu xức dầu, thì đã muộn rồi. Đàn bà annam đến khi nhổ hết tóc cụt, như đàn bà pháp thì mới được, không cần dầu xức tóc.

Vậy bao nhiêu đàn bà để tóc cần phải xức dầu bấy nhiêu, xức tóc được mềm mại để bới, xức đen huyền, xức cho tóc chặc chẽo, rủi gặp cơn ốm đau, tóc vẫn được của phần đẹp đẽ.

Những dầu xức tóc thì nhiều hiệu lắm, chị em ta còn nhầy tin dùng hiệu nhứt Dầu Kim-Huê Võ-Đình Dần mà thôi. Dầu màu vàng nước thiệt thơm. Ve lớn 0$60, ve nhỏ 0$30.

Bán chiếu hàng

Trong một tháng từ 15 Juillet tới 15 Aout.

Thuốc | Vô-văn-Vân bớt 15 %
Thuốc | Ông Tiên bớt 25 %

Qui người gởi thơ mua mua kẻo hết hàng. Mua 3p.00 sắp lên khỏi tiền gởi.

Gởi thơ sẽ cho mục lục

Lê-văn-Kiệt
Commerçant Lấp-Vò.

NOTA — Nên nhớ thuốc Phong tình và Bạch đái bị hiệu ông Tiên hay hơn hết, danh tiếng lẫy lừng.

Kỳ quá ! ! Kỳ quá ! !

M. NGUYỄN-HỮU là người trẻ mà có tài thầy hay,— người chỉ coi ngày và người coi tướng theo tây mà đoán được HỌA PHƯỚC, SỐNG CHẾT, THỜI VẬN, làm ăn phát đạt cùng không có sự làm hay mất sở, vui buồn thế nào người đều đoán trúng cả.— Vợ chồng ra sao, người mới mười phân không sai một.

Tài hay ! Tài thật, như mới đây người đã đoán cho một người ở Cantho, sẽ bị thất bại trăng một vụ kiện tốn hết năm ngàn đồng bạc, thì rồi rằng ông nầy bị kẹt trong một vụ kiện điền thổ ở Cantho ông đã mất của mà lại thất biện luôn.

Một người ở xa đến hỏi M. NGUYỄN HỮU về việc vợ chồng, người đoán cho ít năm kỷ, phải ở riêng nhau thì mới có thể sống được. — Người kia cải lời đoán ấy, về nhà có ý đấu, không cho vợ hay ; Quả thật vậy, bà thầy sau, anh chồng bị bịnh nóng lạnh kèn là Crippe Espagnol, có ba ngày thì chết trong khi tên người nhà lấy y phục ra mặc cho người chết, bỗng rập tỉ đoán trước của Mr NGUYỄN-HỮU bảo cho nhưng người ấy không tin, cho nên mới hỏi ra người thiên cổ.

M. NGUYỄN-HỮU ở tại đường Vassoigne số 44 gần bến bông chợ TÂNBÌNH, anh em chị em đến đó mà hỏi thời vận và bước đường trong lai, thì người sẽ sẵn lòng chỉ cho.

Người giới thiệu.
NGUYỄN MINH CANG
Chợ gạo (MY THO)

Cần nên hốt

Kim-đơn-hoàn Thuốc bổ-chứng trị các bịnh phong, hàn, thấp, bạo, cảm, trúng thực sinh bụng, nóng hơi, phát ách v.v bất kỳ bịnh chi dùng thuốc nầy cũng đăng hiệu-nghiệm.
Giá mỗi gói 0$10

Tiêu ban - hoàn Thuốc trị đủ các chứng ban, cảm nóng con nít đừng biếng ăn không chơi mau cho uống thuốc nầy trong vài ngày sẽ thấy hết bịnh.
Giá mỗi gói 0$10

Định - chánh - tán Thuốc trị bịnh ba mươi đau bụng giá mỗi ve 0$10

Ba thứ thuốc gia-truyền trên đây của thầy ba Lâm ở Cholon mà ai ai cũng biết và công nhận là hiệu-nghiệm, vậy xin như tôn hãy dùng thử cả rồi, nhớ chỉ kỳ nhân

Ông Lâm giáo tử
HOÀI NHƠN-ĐƯỜNG
206 Rue des Marins CHOLON

Có đủ bán : Saigon Nguyễn - thị-Kiều, Tân - định Mỹ - Thái, Dakao Nouveauté Hiệp - Thành, Cholon Phạm văn Thinh, 90 phương-Quế Bd Tổng đốc Phương, Mỹ tho Ichtho Đường, Minh-đức đường, Namcường thơ-xã Sadec Bá-tuế-đường, Thái nguyên đường Cầllấy, Nhơn hòa đường Ông-Vân. An hòa-đường và khắp nơi đều đều có bán.

DOCTEUR **LÊ-HƯNG-LONG**
de la Faculté de Médecine de Paris — Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie — Ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris
TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN :
những bịnh về đương tiểu tiện đàn - ông và đàn - bà : *đau cột, thận bọng đái, phong tình, v.v..* Các bịnh đàn bà : *đau huyết đau tử cung, huyết bạch, sửa tử cung cho có thai, đẻ khó, hư, thai v.v...*
PHÒNG KHÁN BỊNH
34, Rue Foucauld, DAKAO :- SAIGON
Có mở phòng riêng để thử máu, đàm, mủ, nước tiểu, kiểm coi thử vi-trùng độc thee cách hóa-học kiểm-thời.

CỜ TƯỚNG THỨ BA

Là người xuất bản 1 bộ cờ tướng tạc kẽn là có thể bằng chữ quốc ngữ ai ai cũng đều hiểu được hết thảy, vì có bản đồ nhiều kiểu chỉ từng nước từng số bằng mũi tên và chữ cách đi ngang hay đi giọc rất rõ lắm không sót cách gì là không chỉ, lại có tàn rồi kết quân bên đường bên trên cho dễ hiểu. Xuất hết trí thức trong 10 năm mà tốn phí biết bao tài lực mà bỏ vào bộ sách nầy, thế có tàn rồi kết nhiều thế bí mật và ngay hiểm lắm, cho tới thế mới xuất quân còn đủ 32 quân cờ mới sắp công soạn 1 cuốn cờ nhà lầu bằng soạn 20 cuốn sách khác, nên từ-trước lời giá không ai chịu soạn vì ngán ngẩm thì có cuốn sách thiệt chưa đáy tới 80 trương lớn đặt tên là cờ thế mua vui hiệu là Tân Xuất Trí Nam là vì cờ cao thì trí đi cao.

Cuốn nhứt có 401 bản cờ thế, cuốn nhì có 61 bản tới 111 cách phá cuốn ba có 51 bản cờ tới 174 cách phá đã in rồi, cuốn tư có 50 bản cờ thế và nhiều bản mới xuất quân, mỗi bản từ 3-4 cho tới 40 cách phá, mỗi cách phá cũng như một bản cờ thế mới bản xuất quân hay bằng mấy chục bản cờ thế có 8 bản cái 2 người thông có trọn bộ cuốn nào cũng đều bán 0$50, muốn bản có giá riêng ở xa mua bằng có tem - cũng được, mỗi cuốn thêm 0$13 tiền gởi, từ 2 cuốn sắp lên gởi thêm mỗi cuốn 3 xu.

Thơ và mandat gởi cho M. Lê văn Ánh, Commerçant boulevard Albert 1er số 142 Dakao Saigon.

Có trữ bán tại gare Catinat : Rue Mayer Tânđịnh n° 178 ; Bd de la Somme n° 86 ; Rue Amiral Courbet n° 43 ; Rue Vannier 74 Saigon.

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỐC**
CHUYÊN TRỊ BỊNH CON NÍT
86 rue AVIATEUR GARROS và 81 rue TABERT
— *Giây thép nói : 618* —

5.000 áo chemises Cochet

5 000 cái áo chemises Cochet mới lại bán thiệt rẻ. Bằng cầu thiệt mịnh, coller dài thiệt khéo, tay cụt thiệt gọn.

Màu trắng, vàng, xanh vợt, xanh đậm, xanh lá cây, xanh xám, hường và màu gạch.

THỨ GÀI NÚT

Cỡ 5 và 5 tuổi	giá	0$75 một cái
Cỡ 6, 7 và 8 tuổi	—	0 85 —
Cỡ 10, 12 và 14 tuổi	—	0 95 —
Cỡ encolure 36 sắp lên 42	—	1 50 —

THỨ GÀI GIÀY KÉO (fermeture éclair)
Cỡ encolure 34 sắp lên 42 giá 1 $ 90 một cái

HIỆU Nguyễn-văn-Trận
64-66 Bd BONNARD — SAIGON — Tél. 178
Triệu - văn - Yên Directeur

MỘT TRƯỜNG TƯ MỚI — NGÀY TỰU TRƯỜNG : 1er AOUT 1934

Institution LÊ-BÁ-CANG
N° 32 à 44 Rue Aviateur Garros (gần Chợ mới) -:- Saigon
DẠY TỪ COURS SUPÉRIEUR ĐẾN LỚP 4e ANNÉE

Trường có người chủ-trương đúng-đắn

ông LÊ-BÁ-CANG và ông HỒ-VĂN-NGÀ

Tốt nghiệp Cao đẳng Sư-phạm Hanoi
Cấp-bằng Đại-học Paris
Cựu giáo sư trường Sư phạm Saigon
Cựu giáo-sư trường Huỳnh khương Ninh
Chuyên dạy Pháp-văn, Sử-học và Địa dư (8 năm giáo huấn)

Cựu sinh-viên trường « Ecole Centrale » (Paris)
Cựu giáo-sư trường Huỳnh-khương Ninh
Chuyên dạy Toán - học và Vật - lý - học (6 năm giáo-huấn)

Đã được học-sanh kính mến ; vì dạy giỏi và rất cẩn mẫn

Kỷ luật nghiêm
Giáo-sư chuyên-môn I Học-phí tính nhẹ

Thơ từ gởi cho : M. Lê bá Cang 38 Rue Aviateur Garros — Saigon

TIỂU-THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả: PHÚ-ĐỨC

Ôi! Từ đây em trở nên một người dị hình không còn ai muốn ngó!. Minh Nguyệt nói rồi khóc ngất. Trần văn Hay thất sắc nói rằng: «Thiệt vậy sao? Trời ôi, bạn Thiết Thạch rất nông đánh lắm như thế ».

Minh Nguyệt khóc và nói: « Vậy mình tính xử làm sao? Mình sẽ coi Thiết Thạch quí hơn em chăng». Trần văn Hay lắt đầu thở ra rồi nói rằng: « thiết Thạch lần anh đều nữ lòng xiận chàng được. Minh Nguyệt ôi thôi em đừng buồn, như vậy anh càng yêu em hơn trước nữa, em đừng mất mối xấu xa, anh thề chẳng dứt tình em đâu mà sợ ».

— Uả còn mình sao được vậy?

— Chuyện nầy em không nên biếc lắm gì. Bây giờ anh xin ý lại nhà em mà dường hình.

Nói rồi qua Thiết Thạch sau khi thoát khỏi hai viên đan người lính gật bốt bắn còn con ngựa bị trúng một viên nơi cong đuôi đau quá trích tai phát sải như điên. Thiết Thạch ngồi kềm cương dây cương để cho ngựa sải đường ngay mà về nhà.

Đến ngang nhà, Thiết Thạch gò cương ngựa nhảy xuống đất rồi thả con ngựa chạy loôn. Thiết Thạch ngó theo con ngựa mà nói rằng: «Tôi nghiệp con ngựa bị đạn thế cho ta. Con ngựa nầy hay quá, chớ chi ta biết chủ nó mua để mà dùng thì dở chơi và được vừa ý lắm ». Thiết Thạch liền xách cung tên đi vào nhà thuật chuyện cho mẹ nuôi chẳng hay, đêm nay Thiết Thạch nằm nhớ đến Trần văn Hay thì lo lắm không ngủ được. Sáng ra Thiết Thạch muốn đi dò tin tức, Lệ Hồng không cho và nói để có đi tiếc đâm. Thiết Thạch ở nhà ra vào tin thiết trong lòng nóng nảy không yên, sức muốn liều mình đi đến bốt cảnh sát của Trần văn Hay.

Vào độ 8 giờ có Tám Cọp đến thăm Thiết Thạch cả mừng chào hỏi rồi thuật chuyện chẳng tình vậy ra. Tám Cọp nói: « Không sao, cậu hãy an lòng tôi đã biết trước Trần văn Hay có nạn sơ sơ chỉ không đến nỗi gì ». Thiết Thạch lắt đầu nói: « Bạn tôi bị đánh chết giấc và bị bắt giam mà ông nói bị nạn sơ sơ hay là ông muốn nói cho tôi an lòng ».

— Không, Trần văn Hay bị bịnh tôi sẽ có thuốc chữa khỏi, tôi dám nói quả quyết rằng chẳng có quới nhơn đó mang.

Thiết Thạch cả mừng nói thêm rằng: « Đây chắc là nhờ Bích Hoa cứu bạn tôi ». Thiết Thạch liền thuật chuyện hồi hôm bảo cho Bích Hoa Tám Cọp gặt đầu nói: « Như vậy là phải ». Tám Cọp dứt lời bỗng thấy Lệ Hồng và Thiết Thạch cả mừng chạy ra đón hỏi thăm tin tức Trần văn Hay.

Lệ Hồng vào nhà chào Tám Cọp rồi thuật chuyện khi đi gần đến bốt thấy Trần văn Hay ở trong đi ra đàng kêu một cái xe kiến rồi lên đi chẳng biết là đi đâu. Thiết Thạch nói: « Có lẽ anh Trần văn Hay đi đến nhà tỉnh nhân của ảnh; vậy tôi hãy đi tiếm liền bây giờ ».

Tám Cọp nói: « Không nên tôi đã đánh bọn nó bị bịnh nặng của phải sợ Rồ bẻ Bạc tha Trần văn Hay rồi mà có cho người theo để biết nhà nầy ».

— Nếu vậy thì làm sao? Tôi nóng lòng tìm bạn lắm.

— Để tôi đi thăm thế cho cậu cũng được mà.

Lệ Hồng nói: « Phải làm như lòng đi tìm Trần văn Hay đặng cho thuốc luôn vì tôi xem nó bịnh nặng lắm, bước chơn đi không vững, chắc là bị đánh nhiều lắm Thiết Thạch nghiến răng rồi nói: « Anh Trần văn Hay bị Rồ bẻ Bạc bắt phát sùng sẩu trúng nhằm chơn tế qui mới bị bọn đu côn và lính đánh cho đến chết giấc. Bọn đu côn ba Hùng quyết đánh trả thù chuyện trước nên Rồ bẻ Bạc không cần tra khảo anh Trần văn Hay mà ngăn cản trong lúc anh hộc máu và bắt tính thì tánh mạng anh không còn. Tám Cọp nói: « Thiệt là quân khiếp nhược và độc ác đáng giết hết ».

Thiết Thạch nói: « Hồi hôm tôi đã đánh bọn nó bị bịnh nặng rất nhiều mà trả thù cho anh Trần văn Hay rồi. Toàn là bọn khiếp nhược tôi không đánh giết chết hết mà thôi.» Tám Cọp hỏi: — Có ba Hùng trong đám đu côn ấy không!

— Da thưa ba Hùng bị anh Trần văn Hay đánh bể trông một con mắt rồi, đáng đời từ đây phải chịu lật.

— Đầu đăng đu côn gì quá tệ.

Thiết Thạch nói: « Thưa ông tôi có nghe nói thuở trước, cách người hai mươi năm nay có một người ăn đầu đăng đu côn đáng khen đặng đhuc là một người anh hùng hào kiệt, võ nghệ tuyệt luân đánh ngã Rồ bẻ Bạc đang lúc thanh niên sức khoẻ qui danh là Tám Cọp mà thôi. Người như vậy mới đáng làm đầu đăng đu côn.

Tám Cọp nghe nói đến tên mình thì mỉm cười rồi nói với Lệ Hồng và Thiết Thạch mà ra đi. Thiết « Th ch nhớ đến Minh Nguyệt thì nói với tâm (cọp rằng: Thưa ông, ông có gặp bọn tôi, xin ông hãy nói giùm cho anh biết vì sao tôi cho một tên đu côn cắt mất nó.

Tôi chắc Trần văn Hay không ngờ Minh Nguyệt phần tâm nên đi đến nhà ở đó và có lẽ anh giận tôi lắm ». Thiết Thạch liếp chỉ nhà Tám Cọp đi.

Nhà mài hột xoàn chuyên môn

Ai ai cũng biết

XOÀN MỚI

BA-QUAN

TỐT NHỨT

Bán có giấy bảo kiết — giá rẻ — cuộc đáng tin cậy

Chủ - nhơn thiện nghệ

Ba - Quan

58 Rue Vannier — SAIGON

ngang hông Khe bạc (Chợ cũ)

AI LÀ BẠN THÂN

của qui bà qui cô?

LÀ THUỐC Điều-kinh Bạch-đái

HIỆU ÔNG TIẾN

Trừ tuyệt bịnh Bạch-đái-hạ, giúp thêm sức lực cho hàng phụ-nữ linh nghiệm phi thường

Nên ông Đỗ văn-Toàn, thơ ký phòng nhì Nam-kỳ Soái-phủ Ông Nguyễn-bá - Thế, đốc học trường Lasvang. Ông đề-hà chủ, cựu bổi uông Nguyễn ngọc-Hồn Caolãnh. Ông Đỗ-thế-Hân quản-lý sở cao su đồn-điền công tại Thudâumôt. Ông nguyễn-văn-Tấn Cte. des Eaux et electricité Pnom Penh. Ông Nguyễn hành-Được chủ sự sở điền tỉnh Kompong trạch Cambodge Cho đến đồi ông Chánh Bartheleme à B'Loo Annam còn nói trên báo Công, Luận, Buốc nhà-Nam, Saigon ngày 10-6 3, không đề Annam có mùn thuốc Bạch đái đại tài như vậy (vì bà nhờ dùng nó mà dứt bịnh, máu huyết trở nên tốt). Bao nhiêu đó qui bà qui cô đủ thấy rõ thuốc nầy hay dở thế nào rồi khỏi cần phải tỏ điểm như mấy nơi khác

Bán thật rẻ mỗi gói 0 $ 30, nửa lố 1 $ 50, mốt lố 3 $ 00.

Bán tại Nguyễn văn Điều chợ Bà-chiểu, Đức-thắng Dakao, 48 đường Tổng - đốc - Phương kế Casino, 449 Rue des Marins, 235 rue Cây-mai Cholon. Bà Nâng Bacliêu, Nguyễn-ngọc Thai Bachgia, Lý-công - Quận Soctrăng, Thầy giáo Tốt Sadec, Nouvantes Japonaises Lisbuốc Lưu xiêu Ninh Bariu, Trần - thị - Quớu Cap Saint Jacques tiệm bốt độc Mỹ - Hiệp Long-điền và khắp các nơi. Saigon trừ bán thật nhiều tại Mme Nguyễn. bị Kinh.

Mua nhiều càng hồi thăm điều chi đó:

Nhà thuốc ÔNG-TIẾN ANNAM DƯỢC-PHÒNG

88 rue Paul-Blanch, prolongée à Phu-Nhuận Saigon

CHỚ BỎ QUA

Hình chụp in bằng giấy có Cartes-Postales hiệu « AGFA » màu đen

Muốn cho vừa lòng phần đông qui khách trong năm ngoái chưa kịp chụp theo giá 5000 tấm hình chụp chiếu hàng, nên năm nay chúng tôi xin lại chụp biếu Qui khách thêm 3000 tấm hình *cartes postales* theo giá chiếu hàng như dưới đây:

1 $ 20 Ba tấm

1 $ 80 Sáu tấm

KHÁNH KỲ PHOTO

16 Boulevard Bonard -:- SAIGON

ECOLE MIXTE

Nguyễn - thị - Tiến

Quai de la Marne Khánhhội — Saigon

Thăng Juillet nầy trường tôi không bãi; dạy luôn tới Tết. Kỳ thi tháng rồi bốn trường cho đi 28 trò trai và gái đậu đặng 16 trò cả luôn chữ tây, chỉ rõ hai trò chữ quốc-ngữ Năm nay tôi mở thêm 2 lớp 1 lớp dạy thêu thêu bánh mức, nấu ăn và 1 lớp dạy ròng chữ tây. Tôi có lãnh học-sanh ở trong: nữ học-sanh từ 6 tuổi tới 20 tuổi, nam học sanh từ 6 tuổi tới 15 tuổi: 6-7 tuổi có người tốn tiền, ăn quần có người giặt. Có thầy giáo có giáo ở luôn tại trường trông nom.

Tiền ăn học ở luôn tại trường:

Lớp thi sơ học mỗi tháng 15 $

— — Tiếu học và Moulion Française 10 $

Dạy riêng chữ Tây lớp nhỏ 8 $

Quốc ngữ mỗi vô 7 $

P. S. Muốn bán hoặc đổi bà tiền mặt cái nhà mái có nhà bếp nhà xe, cuối-bạc cất trên khuôn đất 650 m2 ở tại Gonap bên hàng đốt bà đến Mỹ thái hay nhà ở Saigon.

La Directrice

NGUYỄN THỊ TIẾN

Một sự rất quí báu!

Xin đừng bỏ qua rất uổng

XIN GIỚI THIỆU

Nguyên ở lâm chứng bịnh bao rất lâu năm. Nhờ anh em điểm chỉ thuốc bổ hiệu con Ve của Di-Sanh-Đường số hiệu 153 đường Verdun ngan Chợ đũi, tôi chỉ uống tôn có 4p.00, mà bịnh tình lành mạnh như xưa, thả là một thứ thuốc rất hiệu nghiệm như Thần Thánh, e ấng có thứ thuốc nào sánh kịp, sẵng dây tôi xin mách bảo giùm cô bác anh chị em gần có bịnh ho lâu mau ghé lại tiệm thuốc tôi đã nói trên kia, mua về uống thử sẽ thấy hiệu nhiệm tôi tôi nói trên đây chẳng sai, vậy nay tôi nhớ qui bảo thuốc Nhà Nam đã đền đáp ơn ông giúp một chút hiền mọn trên mặt báo, chớ chẳng biệt lấy chi cho xứng đáng đền đáp ơn ông và tôi lòng rất đội ơn ông vô ngần, xin ông miễng chấp.

P. S. Xin lưu ý chẳng phải tôi làm quảng cáo chi hết.

Cảm tạ

Joseph TRƯƠNG CÔNG BÌNH

214 Rue Richaud Saigon

Xã - hội tiểu - thuyết

CÔ ĐÀO HÁT

Số 12

của HOÀNG-TÂM

Từ gành hát cho đến tự nầy số ông, cho đến tòa báo cũng vẫn có lần lớn thứ người đề-liện ấy để làm thiệt hại những người hiền hậu ngay thật.

Bất luận ở vào thời-đợi nào, hễ chỗ nào có đông người làm việc thì đều giống như một chốn trao-đổi, mà có kẻ ninh người trung vậy.

Bởi thế nên những người ngay thẳng đi làm việc ở đâu một tức rồi cũng phải chán nản như cô Hai Cự chán nản nghề hát, phải tìm nghề buôn bán gì có thể đắp đổi với ngày thang cho an-phận.

Anh Tư Mẫn nể Mytho dường bình chẳng để bịnh tình mỗi ngày mỗi nặng thêm, thuốc than nồng không chịu, được một tháng thì anh ta từ-trần.

Được tin cha chết, cô Hai Cự bần rằng lay chơn, bỏ ăn bỏ ngủ, cô xin phép ông bầu gánh về nhà thọ tang cha và giúp đỡ trong cuộc an-táng anh Tư-Mẫn. Ông bầu gánh cũng nhơn-đức cho cô hai chục đồng để về lo việc tổng-chung cho cha cô.

Cô về đến nhà thì từ thì anh Tư-Mẫn đã liệm rồi, cô ôm quan tài mà khóc nức khóc nở. Cô tăng ngồi dưới đất, cô kể lể những cảnh ngộ mà cô cùng với anh Tư-Mẫn đã trải qua.

Những giọt nước mắt của cô tức bằng giờ mới là giọt nước mắt thiệt do trong tâm-cang cô xúc động mà lam cho ứa ra đầm đề chớ không phải như những giọt nước mắt mà cô rơi trên sân khấu đâu. Chính hôm nay cô phải tự cảm xúc, tự khóc lóc than thở cho những nỗi đau đớn của cô.

Cô bận cái áo trắng đôi quần trắng thể tơi, bịt cái khăn trắng nhựa nhỏ trên đầu duy có đợn ra hai gò má hồng hồng tươi điểm thêm mấy giọng nước mắt trắng thôi ai trông thấy cũng bị cảm-động thảm sầu, cũng phải thương thì cho mặt đóa hoa tươi tốt mà gặp lác trời nắng đổi lộ sắc đàn dâm.

Từ đây cô Hai Cự phải mồ côi cha mẹ, một mình bước ra chốn đi đâu con đường đời hiểm hóc thì người điều đắt hoàn toàn chẳng chẻ. Tuy vậy chớ tuổi cô cũng đã trong cô cũng có đủ trí khôn mà tìm lấy cái sống ở đời. Nhưng như cô thân gái, không phải được dễ dàng mà muốn làm gì thì thành gái, Sau khi lễ an-táng xong xã, cô ở nhà lại mấy ngày rồi mới đi theo gánh hát Bửu Hồng.

Chương thứ tư

Thân nam-nữ

Trải qua ba năm rồi, chàng Hồng-Vân đi giúp việc cho một hãng buôn nọ ở Saigon.

Lúc ấy là lúc báo-chí mới vừa phát triển ở Nam-kỳ, nên một tờ Đông-pháp hai-báo ra hằng ngày được đến trên mười ngàn độc-giả, từ anh xe kéo cho đến tên học-trò cũng đều biết cầm tờ báo đọc.

Lại thêm tác-làm ăn dễ động, đồng-tiền rộng rãi nên đổi với số tiền 5 xu đem ra mua một tờ báo để đọc tiểu-thuyết, để biết tin tức xem vì chưa là để nghe lời dạy biểu đem đạo nghĩa của mấy ông trong lòng vẫn thì không có gì mà gọi là mắc bẩn.

Vào buổi ấy phần đông người minh hễ đọc gì nhiễm lấy cũng nên tờ báo đối với xã-hội Việt-Nam có cái ảnh hưởng lớn lao lắm.

Từ kẻ làm ruộng cho đến thầy chú ở thành-thị đều đem lòng kính trọng mấy ông viết báo, cho các ông là người đa văn quảng-kiến, thông minh học giả có thể làm thầy người ta được.

Trong buổi ấy có một mình ông viết báo chỉ vì mục-đích giúp ích cho non sông chẳng-lộc mà đeo đuổi theo nghề làm báo, một là cốt đem những tư-tưởng hay để truyền ba trong đồng giúp cho cái đám dân ngu dại yếu hèn kia trở nên khôn ngoan đạo đức, không quên nguồn-gốc.

Hồng Vân từ hồi tuổi học, hàng lúc trong đương đi, giao-du với chàng bạn mà không con giữ gìn gì quan-niệm hoàn danh nữ trước như xưa nữa, chàng tự nghĩ rằng ở đời cốt sao cho đi mình được tự do, khỏi phải tôn cái ý là đã rồi, chớ không cần phải lo làm cho được ông thơm, ông phản mà phải lôn cái sự vẫy khác.

Chàng nay đọc báo lắm, chàng biết rằng tờ báo có thể dạy khôn chẳng được. Chẳng những chàng chỉ xem báo quốc-âm thôi mà báo langsa chàng cũng mua xem nhưng chàng chỉ xem báo pháp-văn của người mình viết mà thôi.

Tuy chẳng có cái học lực khá chớ không gặp thời may nên không liêm được chỗ làm ăn từ tế, chỉ đi làm tạm thời để kiếm tiền chi dùng với ngày tháng mà thôi, chớ không phải được chỗ làm lớn lương mà bổng sẽm ăn sẩm mặc cho toàn lợi, tiêu xài cho rộng rãi. Chàng ấu mặc rất đơn giản, chỉ để tiền mua báo và sách xem. Chàng bị những tư - tưởng quá-khích trong sách kích-động chàng mà chàng sanh nẩy ra những cái khuynh-hướng xa vời...

Nhờ cái khuynh hướng ấy mà chàng cũng xao lãng cô Hai Cự, thỉnh thoảng chàng chỉ nhớ thoáng qua rồi cũng đẹp lại một bên đi.

Đêm ngày chàng đi làm việc để mưu-sanh, ban đêm chàng ở nhà xem báo đọc sách chàng có làm cho mình trở nên một người có kiến thức, có thể hiểu được chút ít về lịch sử và chánh trị, chỉ ít giao du với chúng bạn mà mất thì giờ qui báo của tuổi xuân-xanh. Chàng chỉ giao thiệp với mấy cậu thanh-niên đồng-hương với chàng làm việc ở Sạigon.

Mấy người bạn quen được chẳng hàng học, không theo chơi bời phóng-đãng, lại mỗi khi nói chuyện đều thất lộ ra cái mùi ưu-thời mẫn thế cho nên đều kính phục chàng.

Ngoài việc đọc sách xem báo, Hồng-Cự còn tập viết văn nữa.

Lúc đầu hễ mỗi khi chàng gặp chuyện gì xảy ra, chàng đợ hồi đầu dưới rồi về viết bài lai cảo gởi đăng báo, chớ lối văn nghị luận, chàng không thể viết được.

(Còn nữa)

INSTITUTION « DUC-THANH »

No 63 & 65 Rue KITCHENER (Cầu ông Lãnh) — SAIGON

Dạy từ cours enfantin đến cours 4e année.

Tựu trường và khai giảng ngày 1er AOUT 1934

Bổn trường tính giá học phí thiệt rẻ hơn các nơi và có nhận lãnh học sanh các trường, nếu muốn ăn ở trong trường chỉ tính 30 $ mỗi tháng (có giặt quần, áo, v.v.).

Chủ nhơn: UNG VAN-AN

Đốc học: PHAM KHAC MINH

đồng kính thưa.

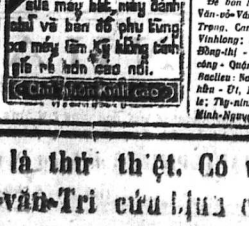

MỖI NĂM CHỈ có MỘT LẦN...

nên viết thơ về lấy

CATALOGUE 1934

mau mau kẻo hết!!!

43

RUE DES PIPES ~ HANOI

PHONG-TAI

Đồ - như - Liên

91 rue d'Espagne 91

SAIGON

Làm biểu hiệu

Bảng vàng, bạc, thau

Trừ bản, kim-tiền, kim-khánh, à đồ phụ tùng, huy-chương,

MÁY THỬ THUỐC CỦA HIỆU

ĐỨC-TRỌNG

ĐẠI BỔ THẦN-LỰC HOÀN. — Là thuốc rất bổ giúp sức lực thêm mạnh khoẻ, khỏi đau lưng, làm bổ thận cho ông già bà cả Nam-Nữ thanh-niên. Mỗi hộp 5 hoàn 0$50

ĐIỀU KINH TÁN. — Chủ trị đàn bà con gái đường kinh nguyệt không điều thường có bạch-đái hay đau lưng nặng nề đau. Mỗi gói 0$35

THUỐC XỔ HỒI. — Uống rất dễ xổng hồi đang đi xông ém Mỗi gói 0 $ 15

THUỐC BAN VÀ NÓNG LẠNH. — Trị nóng rét ban của lưỡi trắng ban bạc ban điểm Mỗi gói 0 $ 10

THUỐC HO. — Trị các chứng ho gió ra ho lao ho lớn, Mỗi gói 0 $ 10

THUỐC BỔ CON MẮT. — Trị bịnh của trẻ em con trong tháng cho tới 5-6 tuổi, tối ngủ ít mình nóng hay khóc đêm, ăn biếng bú, ho gió sửa đau bụng sên, bị cam tích, la trước Mỗi gói 0 $ 10

THUỐC KIẾT. — Trị bịnh kiết đầu lâu mau đi xông có máu mủ, rất hiệu nghiệm. Mỗi gói 0$20 ₹

Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG ANNAM số 355, đường Cây Mai gần Đồn Cây-Mai, Cholon.

Đã bán Nguyễn-thị-Kính, Saigon. Văn-vô-Văn, Bentre Trương: Nghĩa-Trọng, Cantho: Nguyễn-thành Lâu Vinhlong: Nguyễn thị-Linh Sadec: Đồng-thị - Đầu Long - xuyên: Lý-công - Quận Soctrang: Được Yên, Baclieu: Nam-Cường, Mytho: Nguyễn-hữu - Ứt, Dépôt Pharmacie Normale: Thủ-nhiêm: Huỳnh Trí, Nam-Viang Minh-Ngưỡng, Phan-thiết.

THẦN-HỘ PHỔI

Mới phát minh

Chuyên trị hết thảy bịnh phổi đau phổi rào phổi đau ngực ho đờm, ho khan, mất tiếng ngừa cổ, đau cổ, suyễn buồn v.v

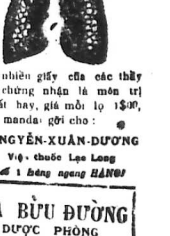

Có nhiều giấy của các thầy thuốc chứng nhận là môn trị phổi rất hay, giá mỗi lọ 1$00, thơ và manda gởi cho:

M. NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG

Việt - thuốc Lạc Long

4 1 hàng ngang HANOI

GIA BỬU ĐƯỜNG

DƯỢC PHÒNG

Rue de CÂY-MAI N° 189

-:- CHOLON -:-

Thân hiệu Lớp chỉ

PHÁT LÀNH HOÀN

và Tiêu Ban:

THỔI NHIỆT TÁN

Là những thuốc chuyên trị bịnh Sốt rét, Ban cua, trái ra Nóng lạnh, Cảm mạo, Thương hàng, Nhức đầu, Ban hàng, Miệng khô, Lưỡi đắng.

Những bịnh kể trên đây nếu đàng hai thứ thuốc nầy, trong giây lát sẽ thấy hiệu nghiệm.

Xin nhớn cho kỹ nhãn hiệu Con Ông mới khỏi lầm thuốc giả

Có gởi bán cùng Lục tỉnh.

CHỈ CÓ THUỐC PHONG TÌNH

HIỆU ÔNG TIẾN

DÀM LÂM CAM DOÀN

Như tim la, cốt khí, sang độc đương mai, đau lâu, qui ngài dùng hàm dung thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hai cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không đúng nhau nếu lê nhai thì sưng răng sưng nướu con muốt vào theo bao tử rồi thì ở mũi, công phạt bịnh nhơn ngã lung. Hễ thác khạm lâm rồng chuyển mới, dần cho mạnh thế nên cũng trở lại đó là bịnh lâu năm hành bịnh nhơn nong nóng lành lạnh, lạy chơn nhức mỏi đau xương sống đau thắt ngang lưng đau rang nơi ngực đường đui bào đường liêu có chất nữ cũng làm như vậy chỉ hoặc muốn trở lại 6 dân thì 10. Lần ngày hai cho tánh mạng khỏi cho thế nhơn. Không-bao ai lỡ đau nhầm mấy chứng bịnh trên đây, mới phải hay là đau lâu năm nặng hay nhẹ thế mấy dùng thuốc

SƯU ĐỘC BẢ ỨNG HOÀN

CỦA HIỆU THUỐC

ÔNG TIẾN

Trong ít ngày sẽ thấy rõ lắm lắm lòng tốt gốc độc, ra độc tuyệt khỏi trừ cùng không hại sanh dục không hành bịnh nhơn. Cam đoan trăm người không sai một. Mỗi hộp 1 $ 50 uống năm ngày.

Có bán lẻ các nơi đại lý thuốc ÔNG TIẾN ở xa gởi lãnh hoàn giao ngân dai

Nhà thuốc ÔNG TIẾN

Annam Dược Phòng

64 rue Paul Blanch Saigon

PHUNHUẬN — SAIGON

CỪ - LÀ thiệt Nguyễn-văn-Tri Mytho mới phải là thứ thiệt. Có một thứ CỪ - LÀ này trị đặng bả chứng mà thôi. Elixir Anticholérique Nguyễn-văn-Tri cứu Lục tỉnh cấp kỳ đàm cam doàn.

CHUYỆN KHÔNG BỈ

ĐỨA TỚ NGAY THẬT

Thầy bảy Liêng ở Xóm-gà là thợ toàn của ông Hội đồng Mau, nhà thầu khoán lớn nhứt ở Saigon.

Thầy bảy Liêng đây làm việc với ông Hội-Đồng hơn mười năm rồi mà đồng lương tháng chỉ đủ nuôi sống cho gia-đình, không dành để được xu con nào đặng, thuê phòn mà ở mỗi tháng mất đến 12 p. nên vợ chồng thầy vẫn nuôi nấn một cái hy-vọng: lo kiếm ra vài ngàn đồng để mua một cái nhà ngói nhỏ và một miếng vườn cho khỏi mất tiền phố, rồi đến lúc già không còn làm gì nổi, có chúc qui mô để an hưởng thanh nhàn cũng cay với cỏ. Với số lương ít ỏi như thầy thì vợ chồng vẫn biết không làm cách gì cho có nổi một số bạc 2000p. nhà có mướng con Hưng lối 16 tuổi đầu, làm hết mọi việc trong nhà. Mỗi tháng thầy trả chỉ 3 đồng bạc lương mà thôi.

Một hôm nhà thầy có kỵ cơm, nhưng vợ chồng cùng bày ra hai cỗ để mời các anh em quyến thức đãi đằng; luôn địp thầy bảy lại có mời hai vợ chồng ông Hội-đồng Mau là chủ thầy đến dự tiệc.

Bà Hội-đồng Mau cũng như nhiều bà khác, cái dịp đến chơi đông người là cái dịp để cho bà chưng bày cả đồ trang sức ra. Rượu mãn, tiệc tàn, qui khách đã lần lượt ra về, sáng ra thầy Liêng đến sở làm lại hay bà Hội-đồng Mau lúc hôm qua, vì vô ý đánh rớt mất một chiếc cà-rá có nhận hột xoàn đáng giá 5.000p. Nhưng bà không nhớ là rớt ở nơi nào. Lúc mười giờ sáng, báo Đuốc-Nhà-Nam vừa xuất bản, thầy Liêng thấy có lời quảng cáo của ông Hội-đồng hứa thưởng 2000p. cho người nào tiếm được chiếc cà-rá của bà Hội-đồng đã làm mất bữa tối.

Trưa về Xóm-gà, thầy Bảy Liêng lại hay lúc quét dọn trong nhà, thấy m Bảy có lượm được chiếc cà-rá có nhận một cái hột-xoàn lớn.

Trong bữa cơm, vợ chồng cũ bàn cái mối cái cách đòi phó của hai vợ chồng trong vụ được cà rá nầy.

Thầy: « Tôi nghĩ bà chủ của mình để lỡ mất đồ ở trong nhà mình, thì phận mình đây sống nhờ nơi ông Hội-đồng, thì phải đem trả lại cho ông mới phải »

Thiêm: « Của đã kể mất rồi, ông chủ mình giàu thì có muốn hộ, tùng tiếu gì với một số vài ngàn đồng. Vợ chồng ta cứ tới ngày ông tiên thưởng đã hứa.

Thầy là cái dịp vợ chồng ta dào tạo nên một cái nhà vườn như ý của vợ chồng ta vọng tưởng bấy lâu nay. »

Thầy: « Tôi hay là mẹ trẻ mà ông Hội-đồng trả chiếc cà rá, để xin tiền thưởng thì khó coi quá. Tôi không làm điều đó đâu. »

Thiêm: « Tôi có một chước hay! Mình biểu con Hưng ở với mình đây đi thì tiện việc. Nó nhận chiếc cà rá nầy là của nó lượm được, trong lúc quét dọn trong nhà. Nó xin mình món tiền thưởng rồi đem về cho vợ chồng mình, thì chẳng ta không mang tiếng mà tiếm của mà rồi trong ít ngày đồng, mình sẽ có khen vợ chồng.

Thầy bảy Liêng khen vợ tinh mưu. Chiều lại chỉ đường đi dạy mời con Hưng để đem chiếc cà rá ra nhà bà Hội-đồng Mau...

Bữa giờ, hai vợ chồng thầy bảy Liêng ăn cơm xong ra ngồi trước cửa chờ con Hưng về. Trong lúc đó vợ chồng cái những nhà nầy rộng, vườn kia xin. Mãi đến bảy giờ hơn, con Hưng mới về mặc mày vui vẻ. Vợ chồng thầy Liêng vừa mừng vừa hỏi: « Sao em về trễ vậy? »

Em Hưng: « Dạ bà Hội-Đồng khen con có tánh ngay thật không tham lam, nên bà bảo mấy người ở của bà đem tôi xuống nhà sau ăn cơm, nên mới về trễ. »

Thiêm bảy lật đật hỏi: « Còn 2.000 $ thưởng, bà Hội đồng có nhớ lời không vậy em? » Con Hưng: « Dạ có! Lúc tôi đưa chiếc cà-rá cho bà, bà vuốt ve con rồi bà liền bảo: cháu nhỏ đại không nên lấy tiền nhiều mà làm gì; sẵng ông Hội đồng đi xuống bảng gởi tiền bà bảo ông đóng vô bằng 2.000 $ để tên cho cháu đến lúc nào cháu đặng trưởng-thành đúng 21 tuổi thì cháu sẽ đến bảng lãnh về làm vốn làm ăn. Bởi thế nên hiện giờ tôi chỉ có cái biện lai cất đây thôi chớ không có tiền bạc gì rảo. »

Thiêm hỏi: « Trời! đặt cơ! Con Hưng nó giết tôi mà! »

Một chập con Hưng khép nép chắp tay lại thưa: « Dạ thưa thầy và thiêm, tôi bấy lâu nay ở đây nhờ thầy và thím dạy bảo, nuôi nấn cho thì tôi cám ơn lắm, nay tôi xin với thầy thiêm mai nầy cho phép tôi thôi, không ở nữa.

Thầy Liêng chưng hửng: « Sao vậy? Mấy thôi bất từ vậy rồi công việc nhà tao ai làm? »

Con Hưng: « Dạ! Vì bà hội-đồng khen tôi tánh tình ngay thật thấy của quí mà không tham nên bà muốn cho tôi đề coi sóc các việc nhà trong cho bà. Tôi ở với thầy và thiêm một tháng có 3 đồng, giờ bà hội-đồng bằng lòng trả lương tới mỗi tháng 12 đồng, nên tôi thưa với thầy thiêm để cho tôi thôi đặng ở với bà hội đồng.

Thầy bảy Liêng đâm ngực la: tức! tức. Thiệt là chuyện không đẻ nên. »

NGÔ-ĐẠO

Chuyện ba búa

MỘT CÁCH TRỪ RUỒI TUYỆT DIỆU

Cụ thượng Paul Repnaud hồi qua quan-sát xứ ta mấy bữa ở Saigon, đem cụ ngồi bị muỗi chích, ngồi cụ ngồi bị rồi bu đầy quá, làm cụ phải mất công dập tay lốp bốp luôn, mà phát ra lời than thở:

— Chà! Saigon « cực ngọc » sao nhiều ruồi muỗi quá.

Rồi cụ nói bây giờ muốn lo việc vệ sanh cho dân, thì ở Linh-thành phải lo trừ muỗi giết ruồi, còn ở thôn quê phải có lương y nhà nước phải đi điều trị bịnh tại cho dân mới được. Từ hồi đó tới giờ, riêng ở châu-thành Saigon Cholon chắc ông docteur Maraz cũng lo cách trừ ruồi muỗi dữ lắm nhưng hồn ông chưa tìm ra phương pháp gì hay thành ra chẳng là bây giờ cũng còn như xưa cụ thượng! ... qua chơi, nghĩa là ngồi bị ... bu đem bị muỗi chích hoài.

Nếu tôi được ngồi ngồi ngường ở cái đầu bị docteur Maraz thì dám chắc Saigon Cholon sẽ không có một «nhà con ruồi» gốc » con muỗi nào. Vì tôi có cách trừ tuyệt diệu.

Bữa nay tôi hãy xin hiến kế trừ ruồi.

Cách của tôi trừ ruồi dễ dàng lắm, xin các ông bạn lại mà nghe, đề mà nhà đuổi cho hết ruồi đi.

Muốn vậy ở trong nhà xin ông nhường con mắt lên cho lớn ngồi chẳng ruồi bay. Khi thấy một con đậu xuống chỗ nào rồi, thì ông phải nhón gót nhẹ nhàng như mèo muốn ở chuột mà đi lại phía sau lưng con ruồi. Rồi ông giơ thẳng cánh tay lên giơ tay cũng phải giữ gìn êm lắng, đừng cho con ruồi hay. Phải xoè năm tay ra, năm ngón liền khích nhau. Đoạn, ông chụp bàn tay xuống chỗ con ruồi đậu cho thiết lẹ, kẻo nó bay mất. Vì nó khôn lanh lắm, hơi động một chút là nó đông rồi.

Hễ ông chụp lẹ tay, thì bắt được con ruồi đậu đó. Làm như đức Phật khư lai chụp bàn tay xuống mà nhốt đại Thánh vào trong đó vậy.

Tới đây xin ông lựa cách cho khéo kẻ nắm lấy con ruồi. Vậy khi bàn tay nầy đang áp để giữ lấy nó ở trong hai tay kia phải lên vào mà bắt; ông phải nhờ chỉ dùng ngón tay cái và ngón tay trỏ thôi lên vào nắm lấy con ruồi một cách nhẹ nhàng nung niu, như thể nưng niu người mình thương yêu vậy, chớ đừng có làm nó đau đớn không nên.

Nắm được con ruồi ở hai đầu ngón tay như thế rồi, thì ông bước ra ngoài sân hay là ngoài đường. Ra tới ngoài sân, ông sẽ buông tay thả cho con ruồi bay đi. Thả nó ra rồi, ông co cẳng chạy tuốt vô trong nhà cho thật mau trước khi con ruồi có thể bay tròn lại trong nhà ông đặng.

Ông chạy vô nhà ông rồi thì mau mau đóng cửa lại cho chặt, đề cấm cửa con ruồi mới thả đó lại bay trở vô.

Thế là ông đã đuổi được một chú ra khỏi nhà ông rồi phải không?

Xong con ruồi ấy rồi, thì bây giờ xin ông lại rình bắt con nhỏ, nhưng kiểu hồi nầy; bắt được thì hai tay rồi đây chỉ có người đường mà có ruồi thôi chớ trong nhà mặc sức ta ngủ ngon lắm, sợ nó đậu mép ta nữa.

TE L. A

NÓI KHÀO CHƠI...

Nó còn ở trong Tòa

Có một thầy lang dốt, làm thuốc không hay, mà giỏi khoe nghề thuốc. Có người biết thầy dốt định trát thầy ta, bèn giả đau trước thầy lại xem mạch. Xem xong thầy đòi tiền, để hốt thuốc. Người bịnh giả nằm bảo: trước chỉ dòng thuốc thì, tôi muốn xem cái luận án của thầy đã.

Nghe đến « cái án » thầy giựt mình vì thầy đã bị án vì hãy hốt phạm thuốc song thầy làm tỉnh ôi: « Dùng thuốc mà có án thua gì với cái án? »

— Thầy nói lạ nhỉ? Nếu tôi không xem được cái án thì quyết không dùng thuốc của thầy.

— Bịch ông ngu, thì cứ đưa tiền tôi cho tôi đâu hàng coi cái án! ngày tôi sẽ đem lại!

— Tôi nói thật chớ! Anh đã biết tôi có án rồi tôi còn chỗi cái gì, nhưng gì nó còn ở trong Toà, tôi chưa có dịp sao lục!

BA TOET

Cẩn thận

Quan thầy toan mổ một người bịnh nhọn lúc chụp thuốc mê anh bịnh liền móc túi lấy bóp - phoi, mở ra đếm tiền.

Quan thầy trường là anh ta muốn trả tiền công nên nói: « Khoan đã, chủ khỏi gấp lo việc đó lúc lành mạnh rồi, chủ hưởn tiền công và tiền thuốc cho tôi cũng được. » Bịnh nhơn cười nói: « Tôi chưa phải trả tiền cho ông bây giờ, nhưng vì tôi sắp bị chụp thuốc mê, nên tôi muốn đếm tiền lại cho biết coi trong bóp có bao nhiêu vậy mà. »

Nói thật

Ở nhà bà phán Xẹt thường dạy thằng Dĩ ăn nói phải thật thà đừng láo xược thêm bớt.

Một đêm bà lên đi đánh tứ sắc, kêu thằng Dĩ lại dặn: « Nè mầy lại nhà bác tư đánh tứ sắc, ba con về có hỏi, thì con đời răng mầy đi coi hát nghe. »

Ông phán về thấy vắn cổ, mới kêu Dĩ lại hỏi.

Dĩ thưa: « má con lại nhà bác tư đánh tứ sắc, lại bảo tôi nói với ba rằng má con đi coi hát. »

Xên bà về bà bị la quở, sáng ra, lúc ông phán đi làm bà tai thằng Dĩ mầy cái, về cái tội thọc mét của nó,

Dĩ tức mình khóc: « Thề sao má dạy con trong dời chẳng nên nói dối. »

Bà Phán: « Nói thật là chuyện gì kia, chớ má đi đánh bài thì con phải nó dối chớ. »

Dĩ vả khóc mếu mảo nói: « Giờ đây con mới hiểu, thôi sau nầy má có đi đánh tứ sắc như vậy thì con sẽ nói dối với ba con rằng má đi câu tôm có được không? »

Bà Phán càng giận con ngu, tánh thêm mầy cái. Còn thằng Dĩ chẳng hiểu sao nói thật đã bị đòn, mà muốn nói dối cũng bị tánh...

LÊ-VĂN-GIÁO

Vợ Xài lớn

— Anh Tám, đó anh thấy chưa, ... ngày ... mới cưới ở đến nay, tôi rất được vừa lòng. Vợ tôi có đủ tài đức; công dung ngôn, hạnh, nhưng...

— Nhưng... sao đó?

— Nhưng nó tánh xài lớn lắm anh à! Anh coi nó xài cách gì mà hồi tiền mấy nó cứ nói là tiêu ... nhà. Khi tôi nó hỏi chục, khi thì năm chục; như mới nữa ... đây, nó hỏi tôi vậy có ... lần như vậy...

— Chỉ xin nhiều quá như vậy, rồi chỉ làm gì lâu hết đi.

— Có làm ... được, anh Tám! ... tôi có đưa xu nhỏ nào ...

Chị mầy tao chịu

Thầy giáo Bính gọi trò Thanh lên hỏi căng cước nó để đem vô sổ mà trường (Fiche scolaire) Hỏi tới khoản gánh gia đình (Charge de famille của cha nó thầy mới hỏi « Trò còn bao nhiêu anh em chị em »

— Thưa thầy tôi còn chi ba tôi là Nguyễn-thị-Liên.

— Mầy tuổi?

— Thưa thầy 23 tuổi.

— Lớn lắm không được đâu. Theo luật. con quá 18 tuổi không còn kể là cha mẹ phải nuôi nữa. Trò kể những người nào dưới 18 tuổi kia.

— Thưa, chi hai tôi không đặng; thì còn chi tư tôi mới mười sáu tuổi, tên là Nguyễn-thị-Sen

Vậy thì được lắm; Thôi về chỗ ngồi, Thầng Thạnh ra về còn mừng trong bụng, thầy đã chịu chỉ mình thì chắc khỏi phải học bài làm gì nữa.

Học trò siêng năng

Trò Mẫu đi học trót năm ba nó vẫn khoa nó có tánh siêng năng ham học. Một hơm có khách ba nó muốn khoe con siêng, kêu nó dẫn hồi.

— « Con học giỏi cha khen lắm đa; vậy con muốn xin đều gì, ba vui lòng làm cho con vừa ý biết con cứ xin đi! »

con muốn xin thôi học ở nhà đi chơi — »

khách cười, Ba nó đánh.

Học gống

Anh Hương-quản N. có tánh sợ sợ, mà lại hay đi ăn sương Một đêm kia chẳng biết ai học mách lại vô'i thím hương quản hay bắt vế, tay đánh miệng chưởi Chủ hương-quản dở không nổi, mới ngồi xuống toan chụng xuống giường để trốn, Rũi, thầy cai tổng đến kiếm có việc cần thầy việc xảu hổ mới ra: « Hương. mầy làm gì kỳ tệ quá vậy? Bố làm sao cai trị trong xóm. »

— Thưa, tôi mới học gống muốn thử coi bùa có hay không nên tôi bảo ở nhà tôi đánh tô đỡ, lúc có gặp ăn cướp tôi biết mình có phép gống, bắt nó mới đề. »

N. C.

Hà tiện

Có ông bà hộ ra chợ lại quán đùng cơm. Có đắc theo một đứa tớ nhỏ. Thầy trò vừa ngồi chủ quán lại hỏi: « thầy dùng món chi ăn cơm? »

- Anh cứ luột cho tôi một trứng vịt dầm nước mắm ăn còn cái nước luột đó anh đem ra cho thằng nhỏ đi theo tôi đó nó chan cơm nó ăn cũng được mà!

M.M. RACHGIA

Savon Việt-Nam tốt hơn hết và ít hao

CHUYỆN NGẮN VUI

ĐÔI GUỐC CỦA AI?

Thầy hai Cẳng! Một người đàn ông có tánh ghen tổ nổ, ở xóm Cầu-kho, ai ai cũng nghe danh.

Hễ đúng sáu giờ chiều, thì thầy không cho thím đi ra khỏi nhà, dầu gặp việc gì gấp rút lắm cũng thầy kệ, đề sáng sẽ hay, trừ ra khi nào có thầy đi theo thì thím mới được đi.

Sau mỗi khi đi coi hát hay coi đánh vô về nhà, thím thường bị thầy rầy rà, gan hỏi: « hôm nay mình ngồi ai mà day mặt ra phía sau lưng đó? Mình liếc ai mà cặp mắt mình láo liên hoài vậy? »

Bởi vậy cho nên khi gặp người đàn ông nào, dầu người đó là quen biết thân thuộc cũng vậy, thím không dám đứng nói chuyện đến hơn một phút đồng hồ, vì thím sợ rủi gặp thầy, thì chắc hai gò má thím sẽ bị sưng, bởi cái bàn tay cứng như sắt của thầy.

Một bữa chưa nhựt kia, trong lúc thím ở ngoài chợ, thầy ở nhà lục đục sắp cái nầy sửa cái nọ, thình lình thầy gặp một đôi guốc đàn ông, đương nằm trong hộc kết, gần chỗ bụng cán gỗ để phía trước. Thầy cầm đôi guốc coi đi coi lại hai ba lần, thầy nó cũ và bỏ dầu mòn, song không phải guốc của thầy, nên thầy nghi quyết rằng, trong lúc thầy mắc đi làm vợ thầy ở nhà giấu trai về tình-tự to tì, rồi vì sao đó, người ấy lật đật lính quỳnh, mới bỏ quên đôi guốc lại đây, nghĩ như vậy nên cục giận trào lên gần tới cuống họng, thầy đứng chết đứng, ma mặt thì đã hào-quang, ngực đánh trống chiến.

Một hồi lâu, thầy lần lại gường, nhưng thầy đi ngã xiêu ngã to, như con chim lưu linh. Lên nằm trên gường, tay gát lên trán, miệng lẩm bẩm: « Đôi guốc của ai? Mầy đem thằng nào về nhà? Phen nầy mầy cùng trong chưa. Tang cở đánh rành, mầy sẽ chết! » thầy vừa nói vừa lắc đầu, dường như người thất vong vậy!.

Rồi đó, hễ một lát thì thầy ngóc đầu dậy dòm chừng thím. Bữa đó, không hiểu sao thím đi chợ lâu về quá, đúng hồ gần 9 tiếng, mà thím chưa về. Theo như thường bữa, thì trong giờ nầy, thím đã làm cả, lật rau rửa, mà bữa đó thím còn ở đâu không biết.

Thầy đường tức, đương ghen, mà thím lại còn làm cho thầy tức, và ghen thêm nữa; thầy trông càng ngày càng hiệt nên thầy nghĩ chắc thím đương tình tự với ai ở đâu đó, nên thầy tính đập xe máp di kiếm, hahưng thì thầy vừa mới ngóc đầu dậy thì thầy thím hai Cẳng ngồi cửa lót lọt bước vô, tay bưng rổ đồ ăn đầy vun xũn.

Thầy trợn cặp mắt ngó thím lườm lườm và chạy a lay gần thím, không hỏi trước hỏi sau gì hết, giơ thẳng tay xáng thím năm sáu bạc tai, làm thím nhũi dầu xuống gạch; cái rổ đồ ăn, cũng vì mấy bạc tai của thầy, đổ trút xuống đất, nào hột gà, mắm sống, rau, bánh hỏi, thịt quay, thịt ba rọi, trong tàu, đánh xả ngầu một đống!

Tức tối vì không hiểu chuyện chi mà thầy nưng vô gò má thím dữ dội như vậy, thím đứng ngó trân trân và hỏi:

— Hộ ông ám rồi điên hay sao mà làm cái gì kỳ-cục dữ vậy? Chuyện gì mình đánh tôi như trời đánh hụt vậy hử? hu...hu...

— Mầy còn hỏi chuyện gì nữa à?

— Ủ, chuyện gì thì nói ra cho người ta nghe đã, rồi có đánh cũng cam tâm, chớ khi không mà đánh người ta bất từ như vậy, ai chịu cho nổi, trời ơi.

— Hừ! Cái đồ đàn ông mà ghen tây, ghen đai như mình vậy, cũng nên chết phức cho rồi, chớ sống làm chi chật đất, ăn hết của đời...

— Ghen sao mà lại ghen bậy? Còn ghen sao là ghen đai, hử?

— Ghen bậy là đụng đâu ghen đó; còn ghen đại là ghen nóng ghen nây, ghen hộp tộp, không rõ đó hỏi, tìm mà bắt cho được.

— Ym! Đừng có lộ-sư bô-chết nà. Đôi guốc của thằng nào? Nói cho mau đi...

— Đôi guốc đó của...,

— Của ai?? Nói cho mau.

— Của ba!! (cha chồng thím, cha ruột của thầy hai Cẳng). Sở là hồi chiều hôm qua, ba đi đám khỏ ở biết, rủi giữa đường, quay guốc đứt, nên ba ghé đây mượn tôi đóng lại, nhưng vì không có kềm sẵn, nên tôi mủa một đôi guốc mới cho ba mang, còn đôi guốc nầy, ba để lại đây cho tôi đóng quay lại. Tôi mới đóng rồi hồi chiều tối. Ba nói bữa nay chứa nhựt ba sẽ ghé thăm mình và lấy đôi guốc luôn thể.

TRẦN-VĂN-NGUP

TUSSOR 1934

NHÀ TƠ LỤA

70 RUE VANNIER CHỢ CŨ — SAIGON

LỤA NAM-KỲ

LỤA NHỰT HẠNG HẠ GIÁ RẤT NHIỀU

Tussor tơ tằng mới dệt năm nầy lụa chắc vừa đẹp càng giặt càng mềm, sắc sảo không dầu cũ. Giá mỗi thước 2 « 60 — Mỗi bộ 5m. 50. Lụa tinh mua khỏi trầm gió

Lụa trắng thượng hạng 0m. 65 — 0 $ 90 m.
Lụa dày khổ 0m. 75 — 1 $ 40 m.
Lụa bề khổ 0m. 80 — 1 $ 10 m.
Lụa lẻo khổ 0m. 70 — 1 $ 00 m.

Lãnh HẠNH-PHƯỚC đồ bông đồi đẹp nước nhượm chậm, cam đoan hư trả bồi thường

THỢ TỐT MANGÂP SẴN GIỜ NGÀY CHỦ Ý LÊ VĂN BẢO

Tin lúa tin tàu

Giá lúa tại Cholon

NGÀY 12 JUILLET 1934

LÚA

(Mỗi tạ 68 kilos)

Gocong	1.23 Omon	1.17
Bentre-Bair	1.24 Cairang	1.17
Bentre	1.20 Tho Not	1.17
Mytho Tanan	1.20 Longxuyen	1.17
Cai Lay	1.18 Chaudoc Blanc	1.13
Cai Be	1.18 — Rouge	1.08
Vinhlong	1.18 Tan chau	1.08
Bakd	1.18 Sadec-Blanc	1.13
Can Cho	1.19 — Rouge	1.08
Cang-Long	1.19	
Travinh	1.19	
Baixau	1.19 Battambang	1.15
Backieu	1.22 Banam	1.12
Rachgia	1.26 Soairieng	
Phuoc-Long	1.26 Lai do	1.05

GẠO

(Mỗi tạ 60 kilos)

Gạo N° 1	25 %.	1.88
Gạo N° 2	40 %.	1.78
Tấm 1-2		1.58
Tấm 3-4		1.45
Cám trắng		0.75
Cám lức		0.45
Bao lúa ve		13.00
Bao gạo		19.50

TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Yalou	14 Juillet
Amboise	19 Juillet
Artagnan	23 Juillet

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Claude Chappe	21 Juillet
Désirade	22 Juillet

Ở Tàu về

Yasntsé	17 Juillet
Félix Rousset	20 Juillet

Singapore về

G.G. Merlin	14 Juillet

TÀU ĐI

Qua Pháp

Désirade	25 Juillet
Yangtsé	19 Juillet

Ra Bắc và Trung-kỳ

Claude Chappe	24 Juillet
Amboise	22 Juillet

Qua Tàu

Artangnan	26 Juillet

Qua Singapore

G.G.Merlin	19 Juillet

NHỚ XEM

«Nín đi .. người ta quáy»

có hề Lui thũ diễn tại rạp

SAN - TAI - LUK

CHỐNG VỚI NẠN KINH TẾ

0$27 0$27

Sữa bò nhãn xanh bảo kiết xá ngon khét.

Đấu giá được cảm cho nhà nước trong 1933, cho các đại học-đường, nhà bảo-sanh, nhà thương con nít, nhà phước thiện. Các tiệm lớn toàn khắp Đông Dương đều có bán.

FRÉXOR

2 rue MAC-MAHON /43 Quai de BELGIQUE tél. 236

ĐỜI MỚI !

NGƯỜI MỚI !

Vạn vật điều thay cũ đổi mới

HỞI ANH EM CHỊ EM, TỪ NAY HÃY DÙNG

DẦU BÁ-CHỨNG

VÕ-ĐÌNH-DẦN

(Ve lớn, dầu nhiều, bao chế đúng phương pháp)

CHỦ TRỊ :

1° Cảm mạo bốn mùa, nghẹt mũi long óc, nhức đầu, gân, Sổi ruột sinh bụng.
2° Trúng thử thấp nhiệt, ấu tả liêng miêng ăn uống không tiêu, no hơi tức ngực.
3° Phong hoả đau họng, nhức răng sưng hàm đau cổ nghẹt đàm, hơi thở hể tắt.
4° Đi tàu say sóng, đi xe nhức đầu, sản hậu trúng phong bất tỉnh nhơn sự.
5° Ghẻ hờm, ghẻ ngứa, thũng độc, thương tích, sưng tấy, nhức gân, mày đai, nổi mận.
6°, 7°, 8°, v..v.. còn nhiều chứng khác không thể kể hết.....

(Có bán khắp nơi)

0$20 1 VE

BÀO CHẾ TẠI :

VÕ-ĐÌNH-DẦN

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(sáng lập năm 1921)

223 rue des MARINS -o- CHOLON

TIỆN NGHÊ : *118 rue d'ESPAGNE*

SAIGON

ĐI BẮCH-BỘ TRÊN TỌA

Nghe mấy ông trạng sư thuật những vụ án lạ

Hằng ngày quanh - quẩn vào phòng tòa, nghe xử những chuyện của thiên - hạ, thế cũng chán. Nhiều vụ làm cho mình cảm-động, mà cũng có nhiều vụ làm cho mình bồi-hồi lo sợ...

Có điều làm cho mình thích hơn hết, là được nghe thầy cuộc « tranh đấu giữa quan tòa, chưởng ăn với trạng sư ». Mỗi dàng đều có cái phận-sự điều-dắt xã - hội, giúp ích pháp - luật, công-lý. Nhưng mỗi dàng, mỗi phận - sự lại có « màu » khác nhau.

Những khi tòa lui vào trong nghị-án, hoặc những lúc tòa chưa họp, mình đi ngoài « cu-loa » nói : chuyện bông - lêng » với một vài vị trạng - sư quen biết. Hoặc được dịp nghe những câu chuy n khô lóng của người ta, tưởng thuật lại cũng lý-thú vậy.

• • •

BÀN TAY GỖ CỦA « MẸ MÌN »

Một buổi chiều, đi lên đi xuống trong cu-loa với hai vị trạng sư : một người Pháp, một người Nam. Nhơn nói chuyện « nghề làm báo với nghề trạng-sư », vị trạng-sư Annam vụt hỏi tôi về cuộc quyên giúp ông Phan-Bội-Châu thế nào ?

Nói tới ông Phan-bội-châu, vị trạng-sư tây lại kể cho biết những lúc cụ bị giải về nước, bị giam ở Ha làm sao, bối-thẩm hồi thế nào? Nhưng, tôi xin độc-giả thứ cho vì thuật lại những đoạn ấy không thể được). Vị trạng-sư nầy, trước làm quan tòa ở tỏa án Hanôi, nên là trọng xét hồi, điều-tra về vụ án rất rõi.

Ông ta thuật chuyện điều-tra về vụ « mẹ mìn », như vầy :

« Bản điều tối thiểu tin, sau điều-thẩm thi-nghiệm mới biết. Lạ quá ! Mình, cho, người rào chợ, để đo xét, thì có một người đàn bà kia, đi ngang một đứa con gái ngộ-nghĩnh độ 15 tuổi, người đàn bà vẫy lấy một cái bàn tay gỗ (giấu sẵn trong tay áo) khổ nhẹ trên vai con nhỏ, rồi đi. Con nhỏ xây lại, cứ đi theo người đàn bà đó.....

« Về nhà vài hôm, người đàn bà nầy trao bàn tay gỗ cho con nhỏ, dạy nó ra cho, giấu con gái về. Nó làm theo cách người đàn bà đó.

« Bắt nội vụ xét, bảo con nhỏ lấy « bàn tay phép », để hai người đàn bà khác đứng hai góc rồi con nhỏ gỡ trên vai mỗi người đàn bà ấy một cái. Hai người đàn bà ấy nhẫm ngay con nhỏ đi xốc tới, nếu không có người giữ lại, thì không hiểu nó sẽ ra làm sao ?

« Phong trào mẹ mìn nầy mới độ rồi giựt. La quá !..»

• • •

NỖI KHÓ-TÂM CỦA MỘT VỊ TRẠNG-SƯ

— Hết xách cặp, mang áo lên ca, rồi về ngồi bó-rõ làm việc Chân quả. (một vị trạng-sư quen nói với tôi như vậy.)

— ???

— Đói khi vào tòa, biện-hộ một vụ nào mà mình cần phải « tranh-đấu » thì nghe trong người khoan-khoái lắm. Chớ về phòng việc, nếu cứ cơ « hồ-sơ mà lo liệu, thì nói gì. Đâu nầy nhiều thân-chủ « gắt » cô nài cho vào nói chuyện tận mặt với mình mới nghe.

« Lâm khi phải nói giả cả như là buôn bán. Không thủ-vị chút nào. Tôi cứ để cho người giúp việc tôi, tính sao thì tính. Vì nhiều người hỏi vụ nầy thăng hay bại mới khó ! Cái đó, tây quan tòa chớ, nếu nói cản thì ai lại nói không được...»

Bấy nhiêu đó, đủ biết nghề làm trạng-sư cũng khô-tâm làm vậy,

• • •

TÍNH ĐI KIỆN YÊU XÀ

Lúc nọ, có người tới nói chuyện với tôi, nhờ kiện một tên thợ mộc. (Ông trạng.sư X... nói)

Nguyên người nầy có mướn thợ mộc đựng nhà lớn (nhà lá, Annam cất cây cột tốt, hầm hòi kêu là nhà lớn), làm yên xong, dọn ở độ 10 hôm sau, thì trong nhà xảy ra việc lạ. Cứ trưa lại, lá có ráng nhiều lắm, còn nào con nầy lớn ghê, đánh xả neo nhau ở trên kèo nhà thông đầu xuống Rồi biến mất. Một lát lại thấy trên nhà, ruồi kêu gì đều có rắn đeo đầy, Rồi nó ráp lại đánh xả neo rồi rớt xuống nữa.

Người nầy nói thợ - mộc ấm, tính nhờ tôi đi kiện, vì ra nơi thấy phù-phép đủ thứ mà vô hiệu quả. Khó da...

Va về nhà, cách hai bữa sau lại nói hết rồi. vì có người ếm, không còn rắng nữa.

Mà vụ nầy đi kiện mà là kiện làm sao ?

• • •

« VỢ TỚI CÔN KHÔN QUÁ TỔ TỔI NỮA

— Vợ, chồng muốn ly-dị, thiệt cũng lỏng thòng rắc rối quá !

Anh T,.. gặp tôi trên tòa đất nhau đi nói chuyện và thuật lúc anh kiện để vợ, Anh T,.. nói :

« Vợ tôi đi lâu lắm, mà tôi không thưa cô gì. Tới sau tôi có vợ khác, nghe nó sắm sửa kiu tôi đòi tiền cấp-dưỡng. tôi hoảng-hồn.

« May, hồi trước ông quan tôi làm làng. mà ổng là ông gộc trong ban hội-tế, ổng làm sao cũng được. Ông có lấy giấy ráng nói với viên xã-trưởng nhứt-mộc ở cuối tỏ', bảo vậy có việc gì làm cho để, chớ đi kiếm km gặp vì nhà xa nhau hết'l. Viên xã-trưởng mắc mưn ổng, nhứt mộc vào. Ông đem giấy ấy vô cất trong tủ. Tới lúc vợ tôi nuốn làm « eo » tôi, ổng lấy giấy ra đưa, bảo viết' tỏ' có' đề ngày tháng và năm vợ tôi bỏ đi...

« Rồi ông giả tôi xác đem cho hương thân, hương-hào. xã trưởng lúc trước kỷ tên. Bây giờ mấy ông nầy, người là hương chủ, hương sư, người th thôi rồi. Họ không kỷ, ông nói thông kỷ không được, vì có mộc thôn trưởng không thì đồ bể bị tội chung. Bi ông kỷ hết.

« Tôi đưa tờ đó mướn thầy kiện xin phân hôn tôi. Vậy mà vợ tôi khôn còn quá tổ tôi nữa. Nhượm đâu được một tấm hình cưi tôi chụp chung với mày ả cho bỏi, đưa ra nói tại tôi bỏ bê nó, giờ xin tiền cấp dưỡng. Chết chưa ! Nhưng tôi thưa cho tôi biết là hình tôi chụp chơi trước khi chưa cưới vợ.

« Thầy kiện tôi bảo tôi lại tiệm chụp hình nào mà tôi đã chụp mấy cái hình ấy, soạn ra cả, rồi nhờ chủ tiệm viết ngày đóng dấu. Đem ra tòa mới dễ nhau được.»

Nghe xong việc nầy tôi mới hay trong hương thôn vô giấy tờ có làm đều tính tệ như trên đây.

THIÊN-HÀ-THỦY

Cinéma San-tai-Luk

56, Avenue Jaccaréo Cholon

HÁT BÓNG NÓI

Nhơn diệp lễ Chánh-Chung, bổn rạp lấy làm hân hạnh cho anh em chị bạn rằng bổn rạp mới mướn được một bộ phim nói rất trong Pháp tựa là « Nín đi... người ta quáy" (silence... on tourne) do anh hề Harold Lloyd tức liệu là hề Lui thũ diễn kể từ đêm thứ bảy 14 Juillet sẽ đem ra chớp cho anh em xem mua vui trong mấy ngày nghỉ lễ.

Cái tên Harold Lloyd hay là cái tên hề Lui anh em đều đư biết bổn rạp chẳng cần giới thiệu giông dài duy có một điều mà bổn rạp xin anh em để ý là bộ phim.

« Nín đi... người ta quáy »

Là một bộ phim nói do anh hề đầu thuở ông đội nón rơm, mất thường hay mang kiểu thũ diễn mà lần thứ nhứt tại Cholon anh em sẽ được diệp xem cái người mà thiên ha tặng cho là « ông vua chọc cười » ở thế kỷ 20 nầy.

Xin lưu ý.— Bữa thứ bảy 14 Juillet đúng 3 giờ chiều có hát ban ngày. Mỗi bữa đúng 4 giờ chiều đều có bán giấy trước tại rạp.

GIÁ TIỀN CHỖ NGỒI

Phòng riêng 0p.64—Hạng nhứt 0p.43—Hạng nhì 0p.22—Hạng ba 0p.11.

Con nít hạng ba : 0p06. Mấy hạng trên con nít chẳng thâu tiền kéo nhà thông đầu xuống Rồi biến mất. Một lát lại thấy trên nhà, ruồi kêu gì đều có rắn đeo đầy, Rồi nó ráp lại đánh xả neo rồi rớt xuống nữa.

Người nầy nói thợ - mộc ấm, tính nhờ tôi đi kiện, vì ra nơi thấy phù-phép đủ thứ mà vô hiệu quả. Khó da...

Va về nhà, cách hai bữa sau lại nói hết rồi. vì có người ếm, không còn rắng nữa.

Mà vụ nầy đi kiện mà là kiện làm sao ?

• • •

« VỢ TỚI CÔN KHÔN QUÁ TỔ TỔI NỮA

— Vợ, chồng muốn ly-dị, thiệt cũng lỏng thòng rắc rối quá !

Anh T,.. gặp tôi trên tòa đất nhau đi nói chuyện và thuật lúc anh kiện để vợ, Anh T,.. nói :

« Vợ tôi đi lâu lắm, mà tôi không thưa cô gì. Tới sau tôi có vợ khác, nghe nó sắm sửa kiu tôi đòi tiền cấp-dưỡng. tôi hoảng-hồn.

« May, hồi trước ông quan tôi làm làng. mà ổng là ông gộc trong ban hội-tế, ổng làm sao cũng được. Ông có lấy giấy ráng nói với viên xã-trưởng nhứt-mộc ở cuối tỏ', bảo vậy có việc gì làm cho để, chớ đi kiếm km gặp vì nhà xa nhau hết'l. Viên xã-trưởng mắc mưn ổng, nhứt mộc vào. Ông đem giấy ấy vô cất trong tủ. Tới lúc vợ tôi nuốn làm « eo » tôi, ổng lấy giấy ra đưa, bảo viết' tỏ' có' đề ngày tháng và năm vợ tôi bỏ đi...

« Rồi ông giả tôi xác đem cho hương thân, hương-hào. xã trưởng lúc trước kỷ tên. Bây giờ mấy ông nầy, người là hương chủ, hương sư, người th thôi rồi. Họ không kỷ, ông nói thông kỷ không được, vì có mộc thôn trưởng không thì đồ bể bị tội chung. Bi ông kỷ hết.

« Tôi đưa tờ đó mướn thầy kiện xin phân hôn tôi. Vậy mà vợ tôi khôn còn quá tổ tôi nữa. Nhượm đâu được một tấm hình cưi tôi chụp chung với mày ả cho bỏi, đưa ra nói tại tôi bỏ bê nó, giờ xin tiền cấp dưỡng. Chết chưa ! Nhưng tôi thưa cho tôi biết là hình tôi chụp chơi trước khi chưa cưới vợ.

« Thầy kiện tôi bảo tôi lại tiệm chụp hình nào mà tôi đã chụp mấy cái hình ấy, soạn ra cả, rồi nhờ chủ tiệm viết ngày đóng dấu. Đem ra tòa mới dễ nhau được.»

Nghe xong việc nầy tôi mới hay trong hương thôn vô giấy tờ có làm đều tính tệ như trên đây.

THIÊN-HÀ-THỦY

ĐỘI LỜI NGỎ CÙNG ANH EM TRONG HỘI

Tây-ninh tương-tế

Bổn hội xin cho anh em hội viên rõ rằng hội quán của chúng ta đã đổi về đường Chaigneau số 189 và trong anh em chưa có carte de Société xin mới lại hội quán đặng lãnh và xin nhớ đem theo một bức ảnh đặng dán vô sổ.

Bàn trị-sự hội

TÂYNINH TƯƠNG-TẾ

VỀ SỞ CHO VẪY DÀI HẠN

Nông-gia đã được vay trên 6 triệu đồng

Bổn-báo tiếp được bức thơ sau đây :

Kính ông,

Trong bài diễn-văn của ông Chêne, hội-trưởng phòng canh-nông, đọc khi rước quan Thống-soái Nam-kỳ bữa 29 Juin 1934, mà quí báo đã đăng, tôi trích đoạn sau đây nói về « Sở cho vay dài hạn ».

« Kết quả của « Sở cho vay dài hạn » từ hồi thành lập tới ngày nay được như vầy :

« Tiền hồi vay được nhà nước nhận thâu xét giấy tờ', tổng cộng là 6 triệu đồng bạc, trong số đó đã được nhà nước chịu cho vay 3 triệu đồng rồi ».

« Ta nên biết rằng, ở Namkỳ nầy số tiền thiếu nợ của các điền chủ cũng được lối 60 triệu đồng bạc ».

Coi bản liệt kê trên đây có thể làm cho hiểu lắm được, vì đều so sánh lộn xộn trong mấy vàn đề khác nhau xa.

Hiện nay đã có 6.250.000 đồng hồi vay được quan Toàn - quyền chuẩn-y.

Nhưng phải biết số tiền nhà nước bằng lòng cho vay đó tương đương với số tiền 12.000.000 đồng bạc, mà các điền chủ khai thiếu nợ, vậy thiệt ra chỉ có số tiền 12.000.000 đồng bạc nầy là có thể liệt kê trong đoạn diễn văn trên đây của ông Hội - trưởng Phòng Canh-Nông mà thôi.

Nhưng tôi cũng phải cho hay rằng, hiện nay theo hết thảy những đơn gởi lại « Sở cho vay dài hạn » thì số tiền khi thiếu nợ tổng cộng được 38. 000. 000 đồng bạc.

Vậy, tôi xin cải-chánh những điều ấy và nhờ ông đề dùm lên quí báo đăng minh bạch độc-giả.

FONTAN

Délégué p. i da Directeur des Finances,

Directeur du Service des Prêts Fonciers à Long Terme

SAIGON

Giải lãn uống 0$05 mà trẻ em khỏi bịnh

Thời nhiệt tiêu ban tấn

Con nít nóng mê mang vói vẩn uống vào mát liền, có ban trồ ra hết, không phải uống mát rồi nóng trở lại như thuốc khác.

Giá mỗi chai uống 2 lần : 0$10

Khi mát rồi mà còn đỏ mỏ hôi đầu, bần thần ăn cũng ngăm tiên hoặc gần ban trong mình chưa dứt thì cho uống BÁO-NHI-BỔN mỗi chai 0$10 uống 2 lần. Các nhà bán thuốc Annam đều có bán.

VÕ-VĂN-VĂN DƯỢC-PHÒNG

Chủ nhơn Y-học sĩ Võ-văn-Văn bào-chế TRUDAUNOT

ÉCOLE PRATIQUE DE COMMERCE DE SAIGON

7, Rue Hand Bérard, 7, SAIGON

Trường chuyên-môn dạy :

Tin-tức — Comptabilité đánh máy chữ — Dactylographie, Viết chữ tắt — Sténographie, Chữ anh — Anglais commercial vân... vân...

Giáo - sư toàn là tay có Cấp - bằng Cao đẳng thương mãi lại là lão luyện trong thương-trường, kỹ-nghệ, ngân-hàng, cách dạy rất dễ dàng. Bởi vậy học-sanh khi chung-khoa được kết - quả rất tốt đẹp. Trường chẳng hề khoe khoan cách dạy giỏi, nhưng học sanh trường, tự lấy cổ-động cho trường, là vì phần đông đều có việc làm trong thời buổi khó khăn nầy. Trường khéo sắp đặt, cách dạy đặt - biệt là do ý giáo-sư dày công học - thuật, nhiều năm thực-hành mà lịch duyệt trong nhiều hội buôn lớn và chuyên môn về các khoa thương-mãi là : M. HƯƠNG - VĂN - HIỀU.

Diplômé d'Ecole supérieure de commerce — Titulaire des Certificats d'Etudes de l'Enseignement Commercial Paris — Ancien Calculer-Comptable des sociétés commerciales Indochinoises et Agricoles Saigon — Chef du service de la comptabilité d'une maison de commerce — Expert comptable près les Tribunaux

NOTA. — Dầu học hay là không cần nên vào thăm kỹ-viện cuối Đường Kỳ trường gần cho khang, thì sẽ cách sắp đặt thuở nay chưa từng vậy.

Ruồi chết vì mật

(Tiếp theo trương nhứt)

Cũng như lần trước. ông M... đặt anh R... đèn chỗ đó coi. Rạp hát thật là đẹp đẽ lộng lẫy, anh R... rất bằng lòng, liền khi ấy ông M... mời đem mồi của ông ta giấp mật với chủ nhà hát ấy là ông J...,

Bàn tính xong xuôi anh R.... đóng tiền thế' chưn cho ông J... là 15 ngàn quan. Ông J... làm một tờ' giao kèo nhận số tiền ấy và hứa trong giấy đầu tháng sau anh R... sẽ lâm quản-lý nhà hát bổng.

Ông M... đối đãi với anh R... rất lịch-sự đến đỗi đưa anh nầy tới ga xe đặng về nhà nữa.

Tới nhà, vợ chồng anh R... mau mau sắm sửa đồ đạc đóng thùng gởi tới chủ nhà hát bóng trước rồi vợ chồng anh sẽ đi sau.

Trước một ngày anh R.... định lên Paris thì mấy mươi đồ anh gởi đó lại trở về chủ cũ.

Nhà hát bóng ấy đã đóng cửa !

Anh R... bỗ thanh thì mới hay rằng anh dụng nhầm tên hường gạt J.... kia rồi Lâu nay thằng khốn đó cứ dùng cái mừng ấy mà lấy tiền của người ta không biết bao nhiêu.

Anh R... gặp chỉ có nước là đầu đơn thưa tên hường gạt đại-gia mà thôi, nhưng mà nó đã cao bay xa chạy đâu mất mấy mươi đời rồi.

Anh R... trở lại đưa lão M. tới bót. Lão nầy còn lợi hại nữa ; lão nói lão dân mất ăn tiền huề hồng chớ' việc hành vi của tên J.... kiếp lão lâm sao biết được. Thế là hai chủ đều ăn trật hết : 15 ngàn quan đi đời.

Tôi thuật lại chuyện nầy để cho anh em muốn kiếm vi-c làm nên thận trọng cho lắm mới được. Thứ lường gạt đó xứ mình cũng có, chớ' chẳng không đâu.

Bạn đọc còn nhớ' cách đây vài ngày một người giúp việc có thể chưn cho tiệm buôn cà-phê *Unic* kiện người chủ đó chớ'.

Từ đây anh em thấy chỗ nào kêu người giúp việc có tiền thế chưn bằng bạc hiện mà chủ hằng ấy không cho mình gởi nhà băng thì hãy lấy họ cả nón mà từ đi.

Vì chúng là đồ đệ của Stavisky, không nữa thì cũng học một thầy với lão J.... tôi vừa kể ra trên đó.

K. T.

AI MUỐN CHỤP HÌNH ??

Vì ý muốn cho qui ông ai ai cũng có thể chụp hình đặng, nên bổn hiệu xin tặng một cái máy SCOUT BOX cho ông nào mua FILM LUMICHROME hay là SUPER LUMICHROME nơi bổn hiệu được số tiền 8 $ 50 hay là mỗi khi qui ông mua Film nơi bổn hiệu nhớ nói cho đăng BON PRIME, khi số tiền BON PRIME cộng lại được 8 $ 50 đăng đem lại cho bổn hiệu thì cũng được thưởng cái máy.

CATINAT PHOTO

213 b., rue Catinat — SAIGON

Chuyên làm Travaux d'Amateur bán đủ thứ — hàng dùng về chụp hình —

Coupe Billard Russe

DO NHÀ NGUYỄN - VĂN - ĐẮC CHO

Vì muốn đục lòng những người mộ Billard Russe là một trò chơi giải trí rất nhã nên nhà Nguyễn văn Đắc hiến cho nhà nào giựt giải quán quân một cái Coupe bạc đáng giá, giải nhì (finaliste) cũng một cái Coupe bạc Vậy vị nào muốn tranh tài mau lại đăng tên kể từ nay tới 25 Juillet thì khóa sổ. Đến ngày 29 Juillet khởi sự tranh sớm mai đung 8 giờ sáng, tiền độ chỉ có 0$50 Xin mời lại xem vào ra thông thả.

P. S. — Những vị nào đã đăng tên thì được trả phần nửa tiền đợt.

Restaurant NGUYỄN - VĂN - ĐẮC

N° 76 Boulevard Bonnard N° 76

Sẽ ra đời

Đức sẽ trở lại hội Quốc-liên chăng ?

Theo những tin mới tiếp được thì trong kỳ nhóm, Hạ-nghị-viện bữa thứ sáu tuần nầy tổ-tướng Hitler sẽ cho hay chuyện nước Đức trở lại hội Quốc - liên ở Genève nay mai.

Như vậy là hội Quốc-liên đã nhượng bộ sao đó, nên Đức mới trở lại vào hội Quốc - liên đó chăng ?

Tuần-lễ Nhi-đồng

Vì muốn cho khỏi phụ lòng các nhà hảo - tâm, nên ban tổ-chức Tuần-lễ Nhi-đồng định hiến thêm hai đêm hát nữa tại rạp Thành-Xương, ngày thứ năm 12 Juillet và ngày thứ sáu 13 Juillet.

Ban Trần-Đạt sẽ hết lòng giúp vui cho các nhà hảo tâm, hiến một bổn tuồng xuất sắc hơn hết là :

« Bằng-hữu bình-nhung »

(do M. Nguyễn-thanh-Châu soạn)

Bổn tuồng nầy dài lắm, chia ra hai phần hát luôn hai đêm.

Bảo kép toàn là những tay danh tiếng trong kịch giới Nam - kỳ thủ vở, qui khán quan được vừa lòng.

Ban tổ-chức chúng tôi xin kính thỉnh các nhà hảo - tâm nên rủ nhau đến xem cho đông, trước mua vui, sau giúp Nhi-đồng, lâm nghĩa.

Ban tổ chức kính thỉnh

GIÁ CHỖ NGỒI

Hạng nhứt 1 $ 20 (phải mua thêm 2 giấy số tại guichet phụ với hai cái đã mua trước).

Hạng nhì 0$90 (phải mua thêm 1 giấy số tại guichet phụ với 2 cái đã mua trước).

Hạng ba 0$60 (phải mua thêm 1 giấy số tại guichet phụ với 1 cái đã mua trước).

Hạng chót 0$30 dùng giấy mua tại guichet hay là mua đầu cũng được.

Số ghế các hạng đã nhứt định rồi, không vì lợi mà thêm vô nữa cho chật chỏ. Vậy anh em chị em nên khởi sự mua trước đi, ai đưa giấy biên số hiệu chỗ mình ngồi rồ ràng, thì mới được vô cửa. Mua trước kẻo hết chỗ, sẽ lâm giấy ngày thứ năm và thứ sáu trọn ngày.

Không thể nào, mà không khỏi
bịnh ban trái, nếu dùng thuốc

BAN DƯỢC THỦY

— là phương thuốc nước để trị các chứng bịnh ban và trái độc —
của nhà thuốc THIÊN-HOA-ĐƯƠNG (CHOLON)

Hãy hút thuốc điếu

«ĐẠI-NAM»

COTAB

DISTRIBUTEUR

TRÊN TOÀ-ÁN

Vụ trộm vàng và giầy Olivi — Gérolami đã đem ra xử

Tòa tiểu-hình. — Vụ nầy mới xảy ra trong vòng ba tháng nay, ở đường Duprê, tại nhà hàng Balcon. Nói chung là vụ Olivi-Gérolami, chỉ là hai vụ xảy ra trước sau cách nhau gần một tháng. Tưởng nên nhắc lại cho nhớ.

Hồi 17 Avril, bọn ăn trộm vào phòng của bà Gérolami lấy nữ-trang và bạc bộn bàng. Mật-thám tìm bắt mà không ra manh mối.

Qua ngày 2 Mai, thì M. Olivi (là anh của Mme Gérolami) lại bị mất trộm nữa. Lần nầy chúng lấy tơi giầy nhà hàng (có nhiều từ 100 quan và 1.000 quan). Người ta nghi cho tên bồi làm ở đó dòm hành, rồi chỉ cho quân gian vào lấy trong lúc M. Olivi và Mme Gérolami ngồi ăn. Tra hỏi tên bồi không được chút ánh-sáng nào.

Theo tờ phúc-bẩm của sở mật-thám và bản cáo - trạng của bồi-thẩm, thì hai vụ trộm nầy có ba đứa mà thôi. Ăn trộm lần trước dễ, sau lại tò-mò vào an trộm nữa.

Ba đứa nầy là Cát, Trinh và Bé kêu là Huỳnh.

Chúng lấy vàng, giầy chuyền, cà rá, đồng hồ, bạc giầy (Đông-dương) bạc giầy bên Pháp. Vòng vàng, giầy chuyền lớp chúng bán lớp giao bọn đồng-lõa thợ bạc (Sửu, Cai, Ha Tư) nầu ra thành khối, rồi đem bán, lớp tặng cho tình-nhơn.

Mà bọn tình-nhân nầy đều là mầy ã «ăn sương lậu» (*filles clandestines*).

Chúng lại đưa nhau với tình-nhân đi Vũng-Tàu hưng gió mới là thú.

Cã hai vụ đồ bể, bắt được cả đám, là vì chuyện đổi giầy bạc. Mà chỉ có chuyện giầy bạc lại lòi kéo cả hai tên thợ may hai tên bán đồ ăn, Nguyện theo lời của tên thợ may khai, thì ba đứa chánh phạm (Cát, Trinh, Huỳnh dit Bé) có tới tiệm ăn mặc sang, đi xe hơi, đặt đồ nhiều, Rồi đưa ra một tờ giầy 1.000 quan và một tờ 100 quan trã. Hỏi ở đâu, chàng nói của người anh đi tây đem về.

Con chúng trã tiền ăn đó cũng bằng giầy đó. Tên chủ bán sau thấy ở đem lại một tiệm chả đổi bạc ở Catinat mà đổi. Ban đầu đổi một ấm giầy 100 quan, được, sau đưa đổi tầm 1000 quan, tên chủ tôi không tiền. Tên ở đi tới, tên chủ kêu một viên linh gác gần đó mời cho biết, linh mon theo lật. Hỏi tiên ai, nó nói của sãn-đu ăn đưa thôi

Nhờ đồ mà mật-thám dò-la truy tầm được bọn đồng-lõa, bắt tên thợ-bạc Sửu và Cai, xét nhà còn đồ tang. Sửu là đồng lõa, nên khai ở răng, chỉ chỗ ở, đường đi lối về của Cát và Trinh. Mật-thám sắt Cát, Trinh, hai đứa nầy khai ra mới bắt được Huỳnh kêu là Bé. Cũng Sửu khai, nên bắt tên Huê-kiều Ha-Tư là Rể nầu vàng ra thành khối.

Ba tên, Cát và Trinh chơi lộn-xộn bắt, chỉ đồ cho Huỳnh thôi.

Nói tại Huỳnh khai cho mình, còn Huỳnh kêu là Bé thì cứ một mực chối. Cát và Trinh chỉ nhận có lấy đồ của Huỳnh giao đem đi bán

Cát nghe tòa hỏi có ăn trộm không? Nó nói ăn trộm hồi nào? Nhiều vụ lắm, không nhớ rõ là tòa buộc vụ nào? Thông ngôn cắt nghĩa vụ trộm đường Amiral Duprê, có vàng, cà rá bột xoàn v... v... Nó nói không có. Hỏi tại sao khai ở bót, nói tại bị tra đừ quá..

Vụ nầy, tuy sở mật-thám và bồi thẩm đã xét rõ, mà nay ra tòa chúng còn chối cãi lộn xộn, rồi lại nhận tội. Phận-sự của trạng sư sẽ khó lắm.

Hỏi ba ả tình nhân của chúng thì đứa nói lượm được giầy chuyền bỏ rơi, còn hai đứa đi theo chúng ra Vũng tàu thì nói mới quen biết. Chúng không cho đồng nào. Mà hồi bắt xét trong mình mấy ả có tiền và vòng vàng đó tang.

Quan chưởng-án buộc tội nặng cã bọa, bầy giờ trạng-sư Vương-quang-Nhường đứng ra biện hộ cho Cát. Trinh. Ông Nhường khéo viện thiên lẽ, xin tòa thương và nhứt là ông đem chỗ Cát khai bị tra Tần mà nói bậy ra...

Kể đó, trạng sư Cảnh bước ra biện hộ cho Huỳnh. Ông Cảnh không nói nhiều, chỉ xin theo lời của ông Nhường và nhờ tòa rộng lượng. Còn tên Huê kiều Ha Tư thì có trạng sư riêng.

Tòa tuyên án: Cát 3 năm tù. Trinh 3 năm (Trinh đã bị 6 tiền án); Huỳnh kêu là Bé 3 năm (và đi đày), vì Huỳnh có 3 tiền án. (Cả ba, mỗi vụ đều bị 3 năm tù).

Đến tên Sửu thì trong hai vụ bị 4 tháng tù, Cai 2 tháng, còn Huê - kiều Ha Tư 3 tháng treo, Thị Nhỏ mua lắm bị 5 quan tiền vạ.

Bọn tình nhân của chúng cũng bị phạt vạ.

Tòa khen tên chả đổi giầy bạc.

* * *

MAY KHÔNG BỊ ĐÀY

Tên Trần bị hai lần ở tù và bị án lưu xứ, thế mà còn lẩn-quẩn về đây. Trần bị linh bắt.

Đã vậy trong mình của nó có một sợi giầy chuyền ăn cắp của người ta nữa.

Trạng-sư Nhường ra biện-hộ cho nó, ông nói thân - chủ mình thiệt-tình, biết ăn-năn, nên không chối cãi, xin tòa rộng lượng. Quan tòa chỉ kêu Trần 2 tháng tù thôi.

Báo-giới ngoại-quốc cãi lại Goebbels

Trong số báo hôm qua, chúng tôi đã có chư độc-giả hay tin viên thượng thơ Tuyên-truyền ở Đức là ông Goebbels đọc diễn văn công kích các nhà báo ngoại-quốc.

Nay có tin ở Bá-Linh nói những hội báo giới ngoại-quốc sẽ nhóm trong ngày 12 Juillet để bàn tính cách đối phó với việc Goebbels công kích họ.

* * *

Lại có tin khác cho hay rằng sở điện-tín Đan - mạch ở thành Copenhague và sở điều - tín ở Thoại-điển đều không chịu thông truyền bài diễn-văn của Goebbels ra.

Hít-lê sắp lui ra khỏi chánh - giới Đức chăng ?

Có tin đồn ở bộ ngoại-giao Anh rằng nhà độc-tài Hít-lê nước Đức hiện nay dượng bị bịnh đau gân (maladie de nerf) rất nặng. Có lẽ bịnh ấy sẽ buộc tể-tướng Hít-lê phải xa lánh các việc chánh-trị quốc-gia trong một thời gian rất lâu, để tịnh dưỡng mới đặng.

Hít-lê sẽ không ra trong Nghị viện Đức sắp nhóm trong ngày thứ sáu tuần nầy, và ông Rudolf Hess sẽ ra thay mồt cho Hít-lê để nói chuyện trước Nghị-viện.

Nếu tin nầy là tin thật, thì chắc đảng Quốc-xã ở Đức phải rung rinh không chừng.

Cuộc xổ số của hội Cựu-chiến-sĩ

Hội Cựu-chiến-sĩ mới được phép mở ra một cuộc xổ số để lấy tiền giúp vào quỹ của hội và giúp các cựu chiến-sĩ thất-nghiệp

Những số trúng kể ra sau đây:

1 số độc đắc trúng	2.000 $
2 số trúng	500 $
10 số trúng	100 $
20 số trúng	50 $

Mỗi số là một đồng. Giấy số bán ra chỉ có 12.000 tấm. Số độc đắc 200.0$ sẽ cho trúng trong các số đã có người ta mua rồi.

Ngày xổ số nhứt định và không đổi dời; 15 Aout 1934.

Đá BANH

Chúa nhựt 15 Juillet 1934

Hội G. M. R.S. đâu với hội Ngôi sao Giadinh

Tại sân Saigon-Sports đường Lareynière

Có nhiều người nói, nào là hội Jeunesse Tonkinoise, nào là hội Eclair trước khi vô Nam hô hào dữ lắm, nhưng rốt cuộc thua không còn mạnh giáp hội G.M. R. S. là hội mới làm gì lợi các hội đánh tiếng ở Saigon.

Xin nhắc lại anh em hâm mộ đá banh. Ở đời nhiều việc bất ngờ lắm, nhứt là trong môn thể thao Đá Banh lại còn bất ngờ hơn nữa.

«*Hễ quýt thẳng thì thẳng*» Hội không danh tiếng mà thắng hội danh tiếng, là vậy đó.

Huốn chi hội G.M.R.S. (Hanoi) là một hội riêng của một hãng nọ ở Hà-Thành, chiếu tướng trong hội toàn là anh em làm việc một hãng hằng bữa đều gặp nhau.

Ngoài ra cuộc tập dượt chung mỗi ngày; lại còn đi chơi, cùng đi chơi cùng với nhau, tâm-đầu ý hợp, trong hội có quy mô, trật tự, kẻ lớn nói người nhỏ nghe, lũ người chiến tướng ăn ý nhau như một người vậy.

Cái mạnh của G. M. R. S. (Hanoi) là cái mạnh ở chỗ đó. Hội G. M. R. S. (Hanoi) đá banh không phải lấy danh tiếng riêng cho mình mà thôi, mà lại lấy danh tiếng cho hội của mình, cho hãng của mình làm việc, cho chủ của mình nữa.

Ông Allen, chủ hãng ấy là người chơn chất và khiêm nhượng, ai cũng khen cũng mến (thứ nhứt là đối đãi một cách đặc biệt với hội Victoria khi lúc ra Bắc), có tư thơ cho ông chủ hội Ngôi sao Giadinh như sau đây: Chúng tôi xin trích dịch một đoạn) «Ông cho là một sự kỳ phùng địch thủ, nhưng tôi đã có nói với M. Michaud đó chỉ là một dịp tốt, chúng tôi đặng hân hạnh học thêm vài mánh lới trong nghề đá banh.

Hội tôi chỉ toàn là người nhỏ tuổi mà mới bắt đầu đá khá chỉ trong lúc sau nầy thôi.

Vẫn biết rằng mới đây chúng tôi có bốn lần đã được kết-quả mỹ-mãng, nhưng chỉ mỹ-mãng với những hội không thường đượt và không có dem hết sức lực ra mà cầu danh tiếng thì những cái mỹ-mãng ấy phỏng có giá trị gì. Chúng tôi tháng *Lumière* 2 lần, bận đầu được 6 à 1 tháng 9ème R.I.C. 7 à 0. Hội nầy được 5 người đá cùng VICTORIA đôi, Gong, Chau, Vien và Tien, Trong mấy chiến-tướng nầy, thì có hai người lão luyện mà thôi là Didier cựu thủ trụ hội d'Alger và Marzin.

Thơ ông Allen thiệt khiêm-nhượng mà hễ người là khiêm-nhượng chẳng hào thì mình phải đề phòng chưng nầy.

Bởi vậy nên cái trận tới đây là trận nên để ý và cái trận nên đáng coi hơn hết.

Lại thêm ngoài cuộc Nam Bắc tranh phong kể trên đây lại có một trận giao đấu không phải dỡ là: VICTORIA đấu với THUDAUMOT Đúng 5 giờ rưỡi chiều bữa chúa Nhựt 15 Juillet khởi sự.

CHÁNH-SÁCH CỨU DÂN THẤT NGHIỆP BÊN ĐỨC

Lâu nay nước Đức vẫn tân hành cái chương trình chống cự với nạn thất nghiệp. Nhưng gần đây xem thấy tình thế có lắm chỗ khó khăn, không bề thi - hành được như ý, nên Đức phải nghĩ đến phương pháp giải quyết tam-thời.

Ở Berlin bây giờ nhà chuyên trách mới những người làm công là đàn ông không vợ và đàn bà không chồng, mà cờ tuổi dưới 25, thì nên nhường cho cho kẻ đã có chồng có vợ mà thất nghiệp.

INSTITUTION
"NGUYỄN-TRỌNG-HY"
GIADINH

NGÀY TỰU TRƯỜNG: 1er AOUT 1934

Năm nay thi BREVET và DIPLÔME học trò của bổn-trường đậu nhiều hơn hết:

B. E. và B. E. P. B.

Quách mộc Giáp — Trịnh văn Lâu — Nguyễn văn Sĩ
Nguyễn văn Triệu — Mai hữu Trạch (admissible)

D. E. P. S. F. I.

Lâm kim Danh (mentiona. bien) — Quách mộc Giáp
Trần nhơn Kiệt — Phạm văn Kỳ — Ng. thành Long (mentions.bien)
Hồ van Nhân — Phạm ngọc Sum — Nguyễn văn Thượng
Mai hữu Trạch — Nguyễn v. Triệu (mention a.bien) — Lê công Trinh

TIỀN HỌC TÍNH RẤT NHẸ

INTERNES		EXTERNES	
4me Année	18$00	4me Année	8$00
3me Année	17 00	3me Année	7 00
2em Année	16 00	2em Année	6 00
1re Année	15 00	1re Année	5 00
Cours Supérieur	14 00	Cours Supérieur	4 00
Cours Moyen	13 00	Cours Moyen	3 00
Cours Elémentaire	12 00	Cours Elémentaire	2 00
Cours Préparatoire	12 00	Cours Préparatoire	2 00
Cours Enfantin	11 00	Cours Enfantin	1 00

Thơ và mandat gởi cho: Đốc học trường «NG.-TRỌNG-HY» Giadinh

Savon Việt-Nam để cho những người biết dùng

NHỚ XEM
«Nín đi... người ta quáy»
có hề Lui thủ diễn tại rạp
SAN - TÀI - LUK

Một trường tư LỚN NHỨT ở Nam-Kỳ sẽ mở giữa địa-phương
Saigon-Cholon ở đại lộ Galliéni gần ga Hòa-Bình và ga Chợquán

là **Trường Lycéum Paul Doumer**

Ngày khai giảng: 1er Août 1934

Enseignement Secondaire Français — Primaire Supérieur et Primaire
DẠY TỪ LỚP ĐỒNG-ẤU (ENFANTIN) ĐẾN LỚP TỨ TÀI TÂY (BACCALAURÉAT MÉTROPOLITAIN)
Internat — Demi pensionnat — Externat surveillé — Externat libre

Riêng cho NAM học sinh và NỮ học sinh
Cách sắp đặt rất hoàn toàn chỉnh đốn

LABORATOIRE. — CINÉMA — T. S. F. — INFIRMERIE do một ông quan Thầy (Docteur) ở trường Đại học y khoa đương sản sóc. — PING - PONG. — TERRAINS SPORTS. — AUTOCARS để rước và đưa học sinh tại nhà. — ABONNEMENTS RÉDUITS trên các đường xe điện và xe đò.

Tiền học, tiền ăn rất nhẹ

Đốc-học Ông Leuret le Ferron

THƯỜNG THỌ BẮC ĐẨU BỘI TINH — CỰ NHƠN VĂN CHƯƠNG TRIẾT HỌC
LÃO LUYỆN 30 NĂM TRONG ĐƯỜNG GIÁO DỤC.

Muốn hỏi điều lệ xin đến hoặc viết thơ cho M. Leuret tại phòng Thơ-ký tạm thời số 107 Bà de la Somme Saigon. Ở xa xin dinh theo thơ một con cò 0$05 để trả lời.

SỈ NÔNG CÔNG THƯƠNG
LAO TÂM LAO LỰC

Làm việc bằng trí não, làm việc bằng sức lực, ngồi nhiều mỏi nhiều đi nhiều lao tâm lao lực hao tổn tinh thần thành ra tỷ yếu trái tim yếu rang tức nơi ngực bồi hộp trong ngực làm như thường sợ ai, trái tim nhảy mạnh ăn không tiêu hóa ngủ không đặng, trong mình bần thần mệt nhọc, xây xẩm mày mặt, khi huyết chạy không đều tay chơn nhứt mỏi hãy uống:

HI-DI-TINH-THẦN HOÀN
(*Mỗi hộp 5 hoàn: 0$80, uống 5 đêm*)

là thuốc bổ trái tim an thần tên riêng là thuốc ngủ, sẽ thấy trong mình mạnh khoẻ, ăn ngủ nhiều, tinh thần tỉnh táo, cường lý khoẻ khoắn làm việc tối ngày không mệt mỏi.

Có bán: Saigon HUỲNH - LONG; NGUYỄN THỊ KÍNH và các nhà bán thuốc khắp nơi.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG.
Chủ-nhân: Y-khoa học-sĩ Võ-văn-Vân
bào chế (Thudaumot).

Đá banh
Chúa nhựt 15 Juillet 1934
Tại sân SAIGON SPORTS
đường Lareynière
3 giờ 45.
VICTORIA
đấu với
THUDAUMOT
4 giờ 45.
G.M.R.S (*HANOI*)
đấu với
ETOILE GIADINH

IMP. THẠNH-MẬU 5-7 rue de Reims Saigon

Le Gérant NGUYỄN-VĂN-SÂM